

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2021.

NOVEMBRIS

Nr. 8 (733)

Foto: Inese Sviķkalne

Mūziķis Lauris Reiniks 10. oktobrī viesojās Losandželosas latviešu skolā, kopā ar skolēniem dziedāja, dejoja un iepazīstināja ar Reineku ģimenes dzejoļu grāmatu „Ričijs Rū rīko koncertu”, kas papildināta ar 11 dziesmu albumu

21. novembrī Dienvidkalifornijas latviešu biedrības 70 gadu jubilejai un Latvijas neatkarības 103. gadadienai veltīts sarīkojums

12. decembrī no plkst. 10.00 līdz 3.00 Ziemsvētku tirdziņš

31. decembrī Jaungada balle

Ziņas par sarīkojumiem arī: www.biedriba.org

Dienvīdkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS ir Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības izdevums;

DK LB adrese:

1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Biletēna redaktore:

Astra Moora, e-pasts: astere2000@aol.com

26 Ox Bow Lane, Woodbridge CT 06525

tālr.: 1-203-397-7609; 1-860-681-7972

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša desmitam datumam. Iesūtītos rakstus redaktoram/ei ir tiesības īsināt vai rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetēna abonēšanas maksa ir \$40 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta:

DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi: par pilnu lappusi \$40, ½ lappusi – \$25, ¼ lappusi – \$20; uzņēmējdarbības karti – \$15.

IB metiens – 303 eksemplāri

Ievēriņai

Latviešu nama pārvaldes kasiere – Vita Volkovska čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un jāšūta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039)

DK latviešu biedrības kasieris – Jānis Taube biedru naudas, biļetēna abonēšanas, ziedojumu čeki jāizraksta *Latvian Assoc. of SO. CA* un jāšūta: DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube čeki jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.* un jāšūta: 3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034

Honorary Consul,
Republic of Latvia in California
Juris Buņķis, M.D., F.A.C.S.
Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street
Newport Beach, CA 92660

Phone: office 844-277-2639; cell 949-413-8888

www.latvianconsulate-la.org

www.facebook.com/LatvianConsul

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-585-5748; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietnieki:

Dāvis Reins (arī kasiera palīgs)

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 818-406-1589; e-pasts: davisreins@gmail.com

Pauls Berkolds

10731 Viking Avenue, Northridge, CA 91326

Tālr.: 818-645-8754; e-pasts: berkolds@calarts.edu

Sekretāres:

Aija Zeltiņa Kalniņa

233 Glendora Avenue. Long Beach, CA 90803

Tālr.: 310-748-5385; e-pasts: aurum04@yahoo.com

Guna Reina

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 714-829-6449; e-pasts: GunaReins@gmail.com

DK LB valdes locekļi:

Nora Mičule, Juris Zinbergs – biedrziņi

Dace Reimane – sarīkojumu koordinātoŗe

Jānis Taube – kasieris

Diāna Zaķe – tautasdeju kopas „Pērkonītis” pārstāve

Aivars Jerumanis – nama pārvaldes pārstāvis

Valdis Ķeris – sporta nozaŗes pārstāvis

Līga Sviksa, Inese Sviķkalne Sanita Šūmane

DK LB Revīzijas komisija: Dāvis Berkolds,

Dainis Kalniņš, Diana Matura (Mathur)

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

Paziņojums par kārtējo DK LB valdes sēdi (datums un vieta) ievietots

kalendārā: www.biedriba.org/kalendars

Uz valdes sēdēm aicināti ierasties visi DK LB biedrības biedri un būt viesi. Balsošanas tiesības ir tikai valdes locekļiem. Sēžu datums mainīts netiks. Gadījumā, ja valdes priekšnieks nevarēs ierasties, sēdi vadīs kāds no priekšnieka vietniekiem.

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-806-0464

Lūdzu ziņot par adreses maiņu

DKLB Informācijas Biļetēna saņēmējiem mainot dzīvesvietu, lūdzu paziņot jauno adresi biedrības priekšniekiem (e-pasta adrese: info@biedriba.org), lai biedrībai nerastos lieki izdevumi par atpakaļ atsūtītajiem biļetēniem.

Latviešu sabiedriskā darbinieka Kārļa Kalēja izvadīšana 2021. gada 19. septembrī Losandželosas latviešu namā

Atvadu ceremoniju vadīja Aivars Jerumanis:

„Mēs esam pulcējušies, lai kopā teiktu pēdējās atvadas Kārlim Kalējam un izteiktu līdzjutību ģimenei, dzīvesbiedrei Klitijai, meitai Lijai, dēlam Valdim un mazmeitai Asiai. Kā arī visiem radiem un draugiem tālumā, kuŗi nevarēja ierasties, bet ar tehnoloģijas palīdzību *Zoom* būs kopā ar mums un pakavēsies atmiņās par aizgājēju.

Sveicu visus radus un draugus Latvijā, Kanadā un ASV pavalstīs. Atcerēsimies Kārļa Kalēja bagāto, raibo dzīvi, kas sākās tēva, čakla zemnieka mājās. Otrā pasaules kara laikā trauslās veselības dēļ viņam izdevās izvairīties no kaŗošanas vācu armijā, bet viņu nosūtīja rakt tranšejas Polijā, kur ikdiens bija sals, bads un smags darbs. Pēc kara Kārlis Kalējs slapstījās Vācijā, līdz atrada ceļu uz Dienvidkaliorniju Amerikā. Te viņš veidoja ģimeni, kalpoja latviešu draudzē un aktīvi iesaistījās latviešu sabiedrībā.

Visspēcīgais Dievs, lūdzu pieņem sava kalpa Kārļa Kalēja dvēseli savā gādībā. Tu dāvāji viņam gaŗu mūžu: palīdzēji pārciest salu, badu, avāriju jūrā un visas kara briesmas, pavēri viņam ceļu uz brīvību, apveltīji viņu un svētīji viņa centību, veicināji viņa mīlestību pret ģimeni un stiprināji pašreizējā strādāt un mācīt nākamās paaudzes latviskā garā, sargāji kopš agras jaunības. Dievs, mēs lūdzam uzņemt Kārli Kalēju debesu valstībā, izredzēto pulkā. Mēs lūdzam, lai mums palicējiem, viņš allaž būtu piemērs, kā dzīvot, strādāt un mīlēt savus tuvākos.”

Aivars Jerumanis aicināja nodziedāt Žana Sibēliusa komponēto dziesmu „Ved mani, Dievs”, (tekstu latviešu valodā tulkojusi Tirzmaliete) un turpināja:

„Kārlis Kalējs necieta gaŗas runas, tāpēc īsumā pastāstīšu par Kārļa Kalēja pašreizējā dzīvi. Latviešiem klausu laikos un vēl 19. gadsimta pirmajā pusē uzvārdu aizstāja viņu māju nosaukums. Kad muižnieki sāka dot uzvārdus, Kārļa vectēva dzimta tika nokrustīta par Didrichsoniem. Kārļa tēvs Jānis mainīja uzvārdu uz „Kalējs” – tā sauca vectēva mājas.

Kārlis Kalējs dzimis 1926. gada 23. jūnijā Smārdes pagasta „Kalējos” un Dieva mierā aizgāja 2020. gada 21. jūlijā 94 gadu vecumā. Pēc aizbraukšanas no Latvijas viņam vairs neizdevās satikt ne savu tēvu Jāni, ne māti Olgu. Kārlim Kalējam bija divi brāļi – Arnolds un Ernests un māsa Lidija; Kārlis bija vecākais. Vāciešiem ienākot Latvijā, vācu armija mobilizēja visus kaŗošanai spējīgos, bet Kārli slimo plaušu dēļ noraidīja, taču

nosūtīja rakt tranšejas Polijā. Ceļā no Ventspils uz Vācijas kuģis tika torpēdēts, bet Kārlis glābšanas laivā izglābās un nonāca Gotenhāfenā, Vācijā, tad Polijā. Trūka apģērba, tranšeju racējus mocīja sals, pārtika uz kartītēm bija trūcīga, naktīs viņi sapņoja tikai par ēšanu. Lai remdinātu ēstgribu, racēji ēda sauso zāli un zāģu skaidas. Kara juceklī Kārlis Kalējs aizbēga uz Vācijas dienvidiem, uz Švenningu, Švarcvaldē, kur strādāja gaŗdījuma darbus, vēlāk pulksteņu fabrikā. Kara beigzoties viņš nonāca bēgļu nometnē Eslingā, kur atkopās. Nometnē viņš mācījās latviešu skolā un beidza ģimnaziju, tika iesvētīts ev. lut. baznīcā un uzņemts vietējā draudzē.

Kārlis Kalējs iestājās Tībingas universitātē, bet pēc gada studijas pārtrauca un iestājās „Melno” darba rotā Frankfurtē. 1949. gada septembrī viņš emigrēja uz ASV un nokļuva Dienvidkalfornijā, kur Riversaidē pievienojās apelsīnu plūcējiem. Viņu sponsorēja *Nacional Lutheran Council* un sagādāja dzīvības apdrošināšanu \$1000 vērtībā, bet pašam par to bija jāmaksā 49 centi mēnesī.

1953. gada 5. aprīlī Kārlis Kalējs salaulājās ar Klitiju Pīlmani. 1951. gadā Kārlis Kalējs bija pārcēlies uz Losandželosu, strādāja darbarīku ražošanas fabrikā un pa vakariem mācījās, vispirms Losandželosas pilsētas kolledžā (Los Angeles City College), pēc tam Losandželosas universitātē Kalifornijā, (UCLA) un Dienvidkalifornijas universitātē (USC) ieguva maģistra gradu inženierzinībās. Viņš dabūja darbu *Rocketdyne-Rockwell* firmā, kur projektēja aizsardzības tehniku un strādāja līdz 1987. gadam, kad pensionējās.

Visu savu brīvo laiku Kārlis Kalējs veltīja latviešu sabiedrībai. 1950. gada oktobrī tika nodibināts Jauniešu pulciņš, un Kārlis Kalējs bija tā pirmais priekšnieks. Viņš bija komitejās, kas dibināja tautasdeju kopu „Pērkonītis” un jaukto kori, iestājās Daugavas Vanagu organizācijas Dienvidkalifornijas apvienībā un par ilggadēju patriotisku darbu apbalvots ar Daugavas Vanagu krūšu zelta nozīmi. Mācītāja Oskara Kleinberga vadībā tika nodibināta Latviešu evaņģeliski luteriskās baznīcas „Miera draudze”, un Kārlis Kalējs uzņēmās kasieņa pienākumus. Latviešu sabiedriskais centrs, ko dēvējam par Namu, uzcelts 1973. gadā. Kārlis Kalējs atrada laiku celtniecībai un vēlāk palīdzēja celt nama piebūvi. 1978. gadā viņš uzņēmās nama apsaimnieko-

šanas priekšsēža amatu.

Kārlis Kalējs bija viens no Losandželosas latviešu skolas dibinātājiem 1950. gada 23. novembrī un kopš 1974. gada strādāja par skolotāju, mācot Latvijas vēsturi un geografiju.

2012. gadā Kārlis Kalējs izdeva 280 lappušu grāmatu „Losandželosas latviešu papildskolas pirmie 50 gadi”, kurā atspoguļota latviešu skolas vēsture no 1950. līdz 2000. gadam.

1976. gadā Kārlis Kalējs izdeva pirmo Dienvidkalifornijas latviešu adrešu grāmatu, kurā bija 1500 tālrunu numuru un adrešu. ASV tautas skaitīšanas dati, šķiet, liecina, ka toreiz Dienvidkalifornijā dzīvoja apmēram 6000-7000 latviešu. Grāmatas tapšanā piedalījās arī Guntis Kuškēvics, Rūdolfs Hofmanis un Nonita Priedīte. Kārlis Kalējs gan izteica piezīmi: „Lielas jēgas te nebūs, latvieši ir kā čigāni, maina dzīvokli katru gadu.”

Kārļa Kalēja pelnu urnu nākamgad pārvedīs uz Latviju un guldīs līdzās vecākiem un radiem Smārdes kapsētā. Lai viņam vieglas smiltis.”

Apmeklētāji nodziedāja dziesmu: „Pa to ceļu” (teksta autors archibīskaps Arnolds Lūsis). Klavierpavadījumu dziesmām spēlēja Nora Mičule.

DK latviešu biedrības priekšnieks Ivars Mičulis:

„Šodien atvadāmies no Kārļa Kalēja, kurā mūžs bija veltīts Dienvidkalifornijas latviešiem. No brīža, kad Anaheimā tika plūkti pirmie apelsīni līdz pat savas dzīves beigām Kārlis Kalējs nesavtīgi darbojās visur – skolā bija vēstures skolotājs, uzrakstīja skolas vēsturi, piedalījās

nama celšanā, bija nama pārvaldes priekšnieks, aktīvs Daugavas Vanagu DK apvienības loceklis. Viņš bija viens no latviešu sabiedrības stūrakmeņiem. Savu mūžu viņš ziedoja latviešu tautai un valstij. Mēs esam lepnī un pateicīgi, ka varējām būt viņa draugi un darboties kopā. Pateicamies par atstātajām atmiņām, tās mūs bagātina. Kārlis Kalējs mums pietrūks kā domubiedrs un ilggadējs draugs. Tu man biji kā brālis, pateicos par Tavu draudzību. Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valde novēl Tev mūžīgo gaismu, zvaigžņu ceļus staigājot. Lai Tev vieglas smiltis!”

Dzintra Švarca

Dace Reimane

Lija Kaleja

Asia Kaleja

Jānis Lejnīeks

Atvadu vārdus aizgājējam teica Losandželosas latviešu skolas pārzine Aija Kīna, diakone Guna Reina, Dienvidkalifornijas latviešu biedrības priekšnieks Ivars Mičulis, Klitijas Kalējas māsa Ināra Reina un viņas dzīvesbiedrs Gunārs Reinis, tautasdeju kopas „Pērkonītis” pārstāve Dziesma Tetere, DV apvienības vanadzū kopas pārstāve Inguna Galviņa, bijusī skolniece Dace Reimane, meita Lija Kalēja, mazmeita Asia Kalēja, Kārļa Kalēja draugi Jānis Lejnīeks, Ilze Nagaine, Dzintra Švarca, kaimiņiene Džoisa Sorensona.

Ilze Nagaine bija atbraukusi no Ziemeļkalifornijas, Ināra un Gunārs Reiņi no Latvijas, Dziesma Tetere no Ņudzersijas. Viņa nolasīja Rasmus Urtānes dzejoļi no krājuma „Kastaņu sniegs”:

*Atstājiet mani šai vietā,
Kur bērzi un vītoli plaukst,
Kur pļavas izsmaržo rietā,
Kur gājputi rudenos sauks!*

*Atstājiet mani šai pusē,
Kur zvaigznes augustā krīt,
Kur iešalko vēji un klusē,
Kad mēness aiz mākoņiem slīd.*

*Palieciēt dzimtajās mājās
Pie saviem mīļajiem!
Lai visiem jums labi klājas,
Es aizlūgšu eņģeļiem.*

Kārļa Kalēja piemiņas pēcpusdienā rādītās slīdītes

Pie latviešu nama bāra vienmēr risinās svarīgas sarunas, te iepazīstas, reizēm arī pastrīdās, slēdz derības; bārs namam bijis un ir ievērojams pelņas avots

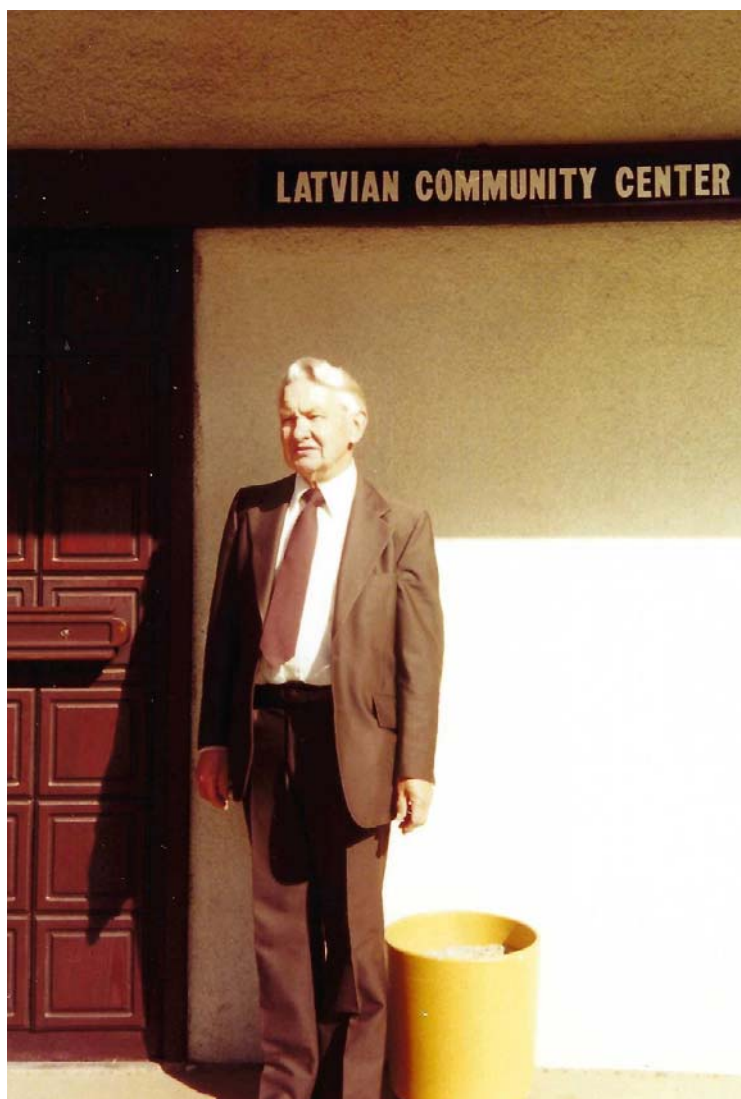
Kārlis Kalējs un Zelma Ābele

Ar dzīvesbiedri Klitiju Kalēju

**Jāni allaž tika svinēti kā pieklājas,
un nekad netrūka ozollapu vainaga**

**Kārlis Kalējs vairs nevērs nama durvis, bet radi,
draugi, paziņas vienmēr novērtēs viņa ieguldījumu**

Skumjas par šķiršanos remdē un palīdz kļiedēt tikšanās

Kārļa Kalēja piemiņas sarīkojumā galdu klāja un rotāja Liene Linda, ēdienu palīdzēja gatavot Pegija Taube, Dace Reimane, Nora Mičule, Dāvids Arbužovs (viņš bija atbraucis no Portlandes, Oregonā)

Vita Volkovska (no kreisās) bija atgriezusies no Anglijas un priecājās satikt sen neredzēto draudzeni Ilzi Nagaini, viņa atbrauca no Ziemeļkalifornijas, Dziesma Tetere no Ņūdžersijas

Arī Arnis Tolks bija laimīgs par iespēju atkal tikties un patērzēt ar Ilzi Nagaini

Un varbūt reizēs, kad atvadāmies no tuviem, mīļiem cilvēkiem, visskaidrāk apzināties, cik svarīgi citam citu nepazaudēt, biežāk sazvanīties, sarakstīties, apsveikt svētkos, jubilejās, laikus pateikt labu vārdu...

Paskaidrojums

Kāds acīgs lasītājs apskatīja DK LB Informācijas Biļetena oktobra izdevuma attēlus uz vāka un jautāja, vai likums valkāt maskas neattiecas uz visiem? Kāpēc skolotāji zālē bijuši bez maskām?

Losandželosas latviešu skolas pārzines Aijas Kīnas un mācību pārzines Sanitas Šūmanes-Karami atbilde: „Skolā stingri ievērojam pandēmijas laika noteikumus. Pie durvīm mēram temperatūru, un telpās visiem vienmēr ir maskas. Pirmajā skolas dienā maskas skolotāji noņēma tikai uz īsi brīdi, kad fotografējās DK latviešu biedrības Informācijas Biļetenam! Satraukumam nav pamata!”

Ikviens Dienvidkalifornijas latvietis aicināts kļūt par Amerikas latviešu apvienības biedru!

ASV ir apmēram 90 000 latviešu izcelsmes iedzīvotāju, bet ALA ir apzinājusi tikai nelielu daļu no viņiem. Diemžēl arī daudzi Dienvidkalifornijas latvieši nav ALAs biedri. Biedrība varētu uz ALAs kongresiem sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latviešu apvienībā ar biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru. Kopīgi strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot latvisko izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet visai latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā!

Lūgums Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedriem samaksāt biedru naudu par 2021. gadu!

Lūdzam nokārtot maksājumus, lai nebūtu jāpārtrauc biļetena piesūtīšana.

Aicinājums arī iesūtīt rakstus un ziņojumus par notikumiem, vērojumiem, sarīkojumiem; ģimenes locekļu panākumiem darbā, mācībās; laulībām, kristībām, iesvētībām, interesantiem ceļojumiem u. tml.

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS 2021. gada biedru pilnsapulce Losandželosas latviešu nama DK LB telpā un *Zoom* tiešraidē 2021. gada 3. oktobrī

Uz pilnsapulci namā nesēn izremontētājā biedrības Alfona Reina un Ināras Reinas piemiņas telpā klātienē ieradās 12, un *Zoom* tiešraidē bija pieslēgušies trīs dalībnieki. DK LB statūtos noteikts, ka pilnsapulce var notikt neatkarīgi no dalībnieku skaita. Sapulce sākās pulksten 1.30.

Par sapulces vadītāju ievēlēja Ivaru Mičuli, sekretāri – Gunu Reinu, par balsu skaitītājiem Ingunu Galviņu un Noru Mičuli.

Vienbalsīgi nolēma, ka balstiesības ir arī tiem, kuŗi pieslēgušies tīmeklī ar *Zoom*.

Iepriekšējā biedru pilnsapulces notika 2019. gada 4. maijā. Pilnsapulces protokols bija ievietots Informācijas Biļetena 2019. gada septembrā izdevumā.

DK LB priekšnieka Ivara Mičuļa ziņojums par 2020. gadu:

„DK LB valdē bija ievēlēti: Pauls Berkolds, Endija Damroze, Jānis Daugavietis, Inguna Galviņa, Aivars Jerumanis Valdis Ķeris, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora, Valdis Pavlovskis, Dāvis Reins, Guna Reina, Līga Sviksa, Inese Sviķkalne, Sanita Šūmanekarami, Jānis Taube Jr., Dziesma Tetere, Diāna Zaķe, Zane Kalniņa, Aija Zeltiņa-Kalniņa, Juris Zinbergs; Revīzijas komisijā: Diana Matura (Mathur), Dainis Kalniņš, Biruta Šulca.

Paldies visiem par lielo darbu un pūlēm šajā laikposmā, kad pasauli pārņēma *Covid-19* pandēmija.

Mēs sagaidījām 2020. gadu ar lielu jautrību un deju virpuli Jaungada ballē. Tā tika rīkota Dziesmas Teteres vadībā. Bet gadu beidzām ar maskām, attālināti cits no cita un ar virtuālās pasaules iespēju iepazīšanu.

Biedrības valdes sēdes līdz martam notika kā parasti latviešu nama telpās, bet pēc tam *Zoom* platformā. Visi sarīkojumi latviešu sabiedriskajā centra telpās tika atcelti. Sanācām kopā un svinējām svētkus virtuālajā vidē. Paldies Dziesmai Teterai un Paulam Berkoldam par *Zoom* sarīkojumu rīkošanu.

Pandēmijas dēļ ir sarucis DK LB biedru skaits. Bied-

ru nauda ir \$35.00, ģimenei \$ 50.00, studentiem \$10.00. Ikviens, kam rūp latviešu sabiedrības darbība, var atļauties būt par biedru. Mūsu visu pienākums ir iesaistīties jaunu biedru meklēšanā, īpaši to, kuŗi saņēmuši biedrības atbalstu.

Biedrības darbs galvenokārt atspoguļots Informācijas Biļetenā, kas iznāk deviņas reizes gadā 303 eksemplāru metienā. Biļetena redaktore ir Astra Moora, to iespēj Pēteris Brecko un izsūta Dāvis Reins. Lūdzam laikus redaktorei iesūtīt fotogrāfijas un rakstus. Vajadzīgi cilvēki, kuŗi aprakstītu notikumus un sarīkojumus.

Biļetenu saņem visi DK LB biedri, kuŗi samaksājuši biedru naudu. Tas tiek sūtīts daudzām organizācijām ASV, uz Latviju un pat uz Āziju. To var lasīt arī tīmeklī: www.biletens.com Biļetens palīdz piesaistīt biedrus, tas mūs vieno. Tajā ir informācija par sarīkojumiem un DK latviešu biedrības darbību.

DK LB aktīvi informē par savu darbību arī dažādās vietnēs tīmeklī. Cenšamies sazināties ar ikvienu, kam ir interese. Biedrības vietnē tīmeklī var atrast visu aktuālo informāciju.

2020. gads mums visiem paliks atmiņā kā pandēmijās gads. Mūsu darbība tika ierobežota un bija jāatrod citi veidi, kā darboties, lai pilnībā nepārtrūktu mūsu kultūras, nacionālā un izglītības programma. Mūsu darbība galvenokārt notika *Zoom* platformā. Pirmais sarīkojums bija 4. maijā – Balto galdautu svētki. Visi tika aicināti palikt savās mājās pie balti klātiem galdiem un būt kopā virtuāli. Piedalījās vairāk nekā trīsdesmit dalībnieku no visām pasaules malām. Programmas vadītāji bija

Dziesma Tetere un Pauls Berkolds. Arī Jāņus svinējām mājās vai mazā grupiņā parkā. Paldies Jurim Zinbergam par pūlēm, mēģinot rīkot Jāņu svinēšanu okeana malā, bet Covid-19 ierobežojumu dēļ tas nevarēja notikt.

Zoom notika arī Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojums 15. novembrī, klausījāmies Latvijas Valsts prezidenta un citu amatpersonu runas un koncertu. Programmu vadīja Dziesma Tetere un Pauls Berkolds.

Tika sagatavotas mākslinieka Teodora Lilienšteina zīmētās Ziemsvētku un Jaungada apsveikumu kartītes, ko iespieda Pēteris Brecko un izsūtīja Dāvis Reins.

Par visiem notikumiem un sarīkojumiem bijis apraksts biļetenā.

Pandēmijas laikā lielu darbu un līdzekļus ieguldījām biedrības telpas remontā. Dizainu izstrādāja un iekārtošanas darbus vadīja Benita Trapse, visus tehniskos darbus – Dāvis Reins. Paldies visiem čaklajiem palīgiem, kuŗi palīdzēja šo projektu īstenot.

Biedrības 2020. gadā budžetā bija \$15,840.00 iztrūkums, tā iemesls – biedrības telpas remonta izdevumi. Remonts izmaksāja vairāk nekā \$12,500.00.

DK LB ir reģistrēta kā bezpeļņas organizācija. Ir iesniegti visi pieprasītie dokumenti, lai biedrībai arī turpmāk būtu bezpeļņas organizācijas statuss.

Biedrība saņēmusi divus testamentārus notvērējumus – no ilggadējā biedrības biedra Jāņa Ripas \$80,000.00, no Lapiņu ģimenes – \$37,612.00.

2020. gadā biedrība atbalstīja Losandželosas latviešu skolu, piešķirot ziedojumu Draudzīgā aicinājuma sarīkojumā un skolas 70 gadu jubilejas sarīkojumā.

DK LB atbalsta Amerikas latviešu apvienību. Biedrība ir ALAs zelta biedre. ALAs kongresā 2020. gadā biedrības delegāts bija Pauls Berkolds. 2020. gadā ALAs atzinības raksti tika piešķirti Dienvidkalifornijas draudzes priekšniecei Tamārai Rūsei un biedrības kasierim Jānim Ērikam Taubem.

Biedrība piešķir atzinības rakstus sabiedriski aktīviem Dienvidkalifornijas latviešiem – Latvijas goda konsulam Dienvidkalifornijā dr. Jurim Buņķim, Sanitai Šūmanei-Karami un Artūram Rūsim.

Biedrība piešķir stipendijas jauniešiem mācībām vasaras vidusskolās un nometnēs, atbalsta latviešu skolu, uztur bibliotēku, ir aktīva kultūras un nacionālpolitiskajā laukā.

DK LB atbalsta *Association for the Advancement of Baltic Studies*, *Baltic Association to the United Nations*, *Baltic American Freedom League*, Amerikas latviešu apvienību, Amerikas latviešu jaunatnes apvienību, Pasaules brīvo latviešu apvienību, Latvijas 50 gadu okupācijas mūzeju, Latvieši pasaulē – mūzeju un pētniecības centru, Latvijas bērnu fondu un Rietumkrasta izglītības centru. DK LB ir visu šo organizāciju biedre.

DK LB piedalās visos Dienvidkalifornijā notiekošajos latviešu un baltiešu sarīkojumos. Esam bijuši to rīkotāji vai atbalstītāji.

Iespēju robežās biedrība atbalsta Losandželosas latviešu namu, ir svarīgi, ka te var notikt biedrības sarīkojumi un mācības skolā. Paldies nama pārvaldes priekšsēdim Aivaram Jerumanim par sadarbību.

Biedru skaits un ieņemtie ziedojumi ir krasi sarukuši, tāpēc nopietni jāpārdomā ienākumu avoti. Ļoti svarīgi piesaistīt jaunus biedrus.

Liels, liels paldies visiem.”

DK LB priekšnieka Ivara Mičuļa ziņojumu pieņēma ar aklamāciju.

Kasieris Jānis Taube bija iesniedzis kases pārskatu par 2020. gadu. 2020. gada 31. decembrī biedrībai bija \$180,389.18.

Ienākumi – \$7,707.34; izdevumi – \$ 23,547.42.

Gads beidzās ar iztrūkumu. Iztrūkuma iemesls – biedrības telpas remonts, kas izmaksāja \$12,484.49

Revīzijas komisijas ziņojums

Revīzijas komisijas locekļi nav izdarījuši revīziju par 2020. gadu. Tiks veikta revīzija par 2020. un 2021. gadu kopā.

DK LB 2021. gada budžeta pieņemšana

Nolēma budžetu par 2021. gadu atsevišķi neplānot, bet gan apvienot 2021. un 2022. gada budžetu, jo gads drīz beigsies. Pauls Berkolds ieteica pieņemt vēl šajā gadā plānoto sarīkojumu budžetu un to apstiprināt.

Pilnsapulces dalībnieki piekrita ieteikumam.

DK LB valdes locekļu un revīzijas komitejas vēlēšanas

Valdē bija 21 loceklis un trīs Revīzijas komisijā. Daži no viņiem sēdēs nepiedalījās un arī neuzņēmas nekādus pienākumus.

Pilnsapulcē sprieda, ka turpmāk valdē jāievēl tie, kuŗi ir ar mieru piedalīties valdes sēdēs un uzņemties kādus pienākumus. No amata atteikušies Valdis Pavlovskis un Biruta Šulca.

Dāvis Reins ieteica Valdi Pavlovski ievēlēt valdē par goda locekli, viņš ļoti daudz ir darījis mūsu sabiedrības labā. Viņam ir plašas zināšanas, un mums noderētu viņa padoms.

Pauls Berkolds ieteica noskaidrot, vai Valdis Pavlovskis vēlētos būt valdes goda loceklis, un Ivars Mičulis apņēmas viņam to pajautāt.

Tika ieteikti kandidāti DK LB valdei un revīzijas komisijai: Ivars Mičulis – priekšnieks; Dāvis Reins un Pauls Berkolds – vietnieki; Aija Zeltiņa Kalniņa un Guna Reina – sekretāres; Jānis Taube Jr. – kasieris, Nora Mičule un Juris Zinbergs – biedrziņi, Dace Reimane – sarīkojumu koordinatore, vajadzīgs vēl mantzinis.

Valdes locekļi – Valdis Ķeris (sporta nozare), Astra Moora – biļetena redaktore, Sanita Šūmane-Karami, Līga Sviksa, Inese Sviķkalne, Diāna Zaķe – tautdeju kopas „Pērkonītis” pārstāve, Aivars Jerumanis – nama pārvaldes pārstāvis.

Revīzijas komisijai – Dāvis Berkolds, Dainis Kalniņš, Diāna Mature

Par visiem ieteiktajiem kandidātiem balsoja kopā.

Par – 12; pret – 0; atturējās – 0.

Dažādi jautājumi

Pilnsapulces dalībnieki pateicās Informācijas Biļetena redaktorei Astrai Moorai.

Dāvis Reins pastāstīja par biedrības telpas remontu. Telpa bija ļoti nolietojusies. Vispirms no sienas tika noņemta koka apdare. Telpas dizainu uzticēja Benitai Trapsei. Plāns bija telpu iekārtot tā, lai to varētu lieto kā zāli filmu izrādēm vai konferencēm. Ir ierīkota jauna skaņu sistēma. Gaismas kontroles sistēma nodrošina, ka telpas apgaismojumu var pielāgot dažādām vajadzībām. Namā tagad ir iespēja pieslēgties tīmeklim, to lieto arī latviešu skola.

Nora Mičule un Inguna Galviņa inventarizē bibliotēkas

grāmatas. Tiek veidots saraksts ar grāmatām, kas būs mūsu bibliotēkas fondā, un atsevišķs saraksts ar grāmatām, kuŗas varam ziedot Latvijas bibliotēkām, kādam mūzejam, vai archīvam.

Aivars Jerumanis ziņoja par nama apsaimniekošanas projektiem, kuŗus varētu uzsākt šoruden un turpināt nākamajā gadā:

„Plānots ielikt jaunus gaisa ventilatorus pagrabā. Lie-lākais projekts būs jumta remonts piebūvei. Jumtam vajadzīgs jauns segums, jo jumts tek četrās vietās. Jālabo vīriešu tualete. Jāatjauno skatuves grīda, jo dēļi izdiluši un daudz skabargu. Jālabo zāles grīda, tā čīkst. Vairākas flīzes ir salūzušas un daudzas atlīmējušās. Vai grīdu remontēt, vai likt jaunu? Jālemj, vai trīsstūrveida laukumam aiz baznīcas uzbērt vēl oļus vai noklāt ar asfaltu? Brīvceļa pusē jāatjauno sēta. Esmu lūdzis draudzes priekšnieci Tamāru Rūsi sazināties ar *CalTrans*. Vēl auto novietošanas laukumam ielas pusē jāuzliek jauna sēta, lai laukumu neizmantotu kā labierīcības. Ir sarežģījumi ar vārtiem, jālemj arī par to.”

Pauls Berkolds jautāja, vai visu minēto projektu veikšanai pietiek līdzekļi. Aivars Jerumanis paskaidroja, ka zāles grīdas labošanai līdzekļu varētu pietrūkt, bet visi pārējie darbi ir izdarāmi. Guna Reina ierosināja rīkot līdzekļu vākšanas akciju zāles grīdas remontam, un ziedojumi varētu būt dāvana nama 50 gadu jubilejā. Ivars Mičulis ieteica biedrībai un nama pārvaldei sadarboties. Pauls Berkolds ieteicās, ka biedrība varētu piešķirt sēklas naudu. Aivars Jerumanis piebilda, ka noteikti varam sadarboties, ja vien ir vienprātība.

DK LB pilnsapulce beidzās pulksten 3:35.

Pilnsapulci vadīja Ivars Mičuls
Sekretāre – Guna Reina

Lasīsim un dāvināsim grāmatas!

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības bibliotēkā (1955 Riverside Drive, Los Angeles, CA 90039) var iegādāties šādas ārzemēs izdotas latviešu rakstnieku grāmatas:

Ābele Silvija (Voldemārs Kārklīšs) „Daugavā iet ledus”, 1960. g., Grāmatu Draugs, ASV (5 eksemplāri)

Aisters Ernests „Aiza”, romāns, 1963. g., Grāmatu Draugs, ASV (2 eksemplāri)

Aisters Ernests „Tu nāci naktī”, romāns, 1967. g., Grāmatu Draugs, ASV (3 eksemplāri)

Akurāters Jānis „Noveles”, 1946. g. Augsburgā, apg. „Sejējs”, Vācija (2 eksemplāri)

Akurāters Jānis „Atspīdumi”(stāsti un atmiņas), 1968. g. Tilta apgāds, ASV

Akurāters Jānis „Ugunīgi ziedi”, romāns, 1957. g., Tilta apgāds, ASV

Eglītis Anšlavs „Es nebiju varonis”, romāns, 1984. g., Grāmatu Draugs, ASV (3 eksemplāri)

Eglītis Anšlavs „Es nepievienojos”, romāns, 1971. g., Grāmatu Draugs, ASV

Eglītis Anšlavs „Ilze”, romāns, 1959. g., Grāmatu Draugs, ASV

Eglītis Anšlavs „Karuselis”(īkdienas tēlojumi), 1956. g., Grāmatu Draugs, ASV (2 eksemplāri)

Eglītis Anšlavs „Malachita Dievs”, romāns, 1961. g., Grāmatu Draugs, ASV

Eglītis Anšlavs „Pansija pilī”(atmiņu romāns), 1962. g., Grāmatu Draugs, ASV (2 eksemplāri)

Eglītis Anšlavs „Pēdējais mohikānis”, stāsti un noveles, 1969. g., Grāmatu Draugs, ASV

Eglītis Anšlavs „Teoduls Supersakso”, 1946. g., Eslingā, apgāds „Grāmatu Draugs”, Vācija

Eglītis Anšlavs „Tresais zvans”(skatuves strādnieka piezīmes), 1965. g., Grāmatu Draugs, ASV

Grebzde Irma „Dūda”, romāns, 1958. g., Grāmatu Draugs, ASV

Grebzde Irma „Ēnas dzeltenā stiklā”, stāsti un miniatūras, 1967. g., Grāmatu Draugs, ASV

Grebzde Irma „Meklētājs”, stāsti un noveles, 1957. g., Grāmatu Draugs, ASV

Grebzde Irma „Pazemīgā”, stāsti un noveles, Kemptene, 1946. g., apgāds Selga, Vācija

Grebzde Irma „Saule mana logā”, stāsti un miniatūras, 1970. g., Grāmatu Draugs, ASV

Grebzde Irma „Sermūkšļu pagasta ļaudis”, noveles, 1969. g., Grāmatu Draugs, ASV

Grebzde Irma „Sveicināta, mana zeme”(atmiņas), 1960. g., Grāmatu Draugs, ASV

Gubiņa Indra „Gandrīz karaliene”, romāns, 1965. g., Grāmatu Draugs, ASV (3 eksemplāri)

Gubiņa Indra „Ziema nāk pretim”, romāns, 1973. g., Grāmatu Draugs, ASV (2 eksemplāri)

Kaudzītes Reinis un Kaudzītes Matīss „Mērnieku laiki”, stāsts, 1948. g., apgāds Latvija, Vācijā

Klāns Pāvils „Rīga Retour”(apmeklējums dzimtenē), 1961. g., Grāmatu Draugs, ASV

Niedra Aīda „Holivudas klauns”, romāns (veltījums Zuzannai Muncei), 1963. g., Grāmatu Draugs, ASV (2 eksemplāri)

Niedra Aīda „Maija Purene”, romāns, 1951. g., Latvju Grāmata (3 eksemplāri)

Niedra Aīda „Rīga dienās, nedienās”, romāns, 1970. g., Grāmatu Draugs, ASV

Niedra Aīda „Ugunī”, romāns, 1966. g., Latvju Grāmata

Niedra Andrievs (par Andrievu Niedru un viņa darbi, sakārtojis Jānis Ezergailis), 1960. g., Latvju Grāmata

Raudive Konstantīns „Dieva zīmogs”, romāns, 1953. g., Druvas apgāds, Toronto, Kanada

Sābris Alberts (Franks Gordons) „Lokanums un spīts”(nekrievu likteņgaitas mūsdienu Maskavijā), 1974. g., Grāmatu Draugs, ASV

Skujiņa Rūta „Sirids dzīvo no niekiem”(impresijas), 1963. g., Grāmatu Draugs, ASV

Skujiņa Rūta „Vējs svaida kaijas”(sentimentāla atgriešanās), 1964. g., Grāmatu Draugs, ASV

Šķipsna Ilze „Aiz septītā tilta”, romāns, 1965. g., Grāmatu Draugs, ASV (2 eksemplāri)

Šķipsna Ilze „Vidējā īstenība”, stāsti, 1974. g., Grāmatu Draugs, ASV

Strāls Kārlis „Uguņainie krasti”, stāsti, 1970. g., Grāmatu Draugs, ASV (2 eksemplāri)

Zariņš Guntis „Trimdas augstā dziesma”, stāsts, 1967. g., Tilta apgāds

Zariņš Kārlis „Kaugurieši”, romāns, 1961. g., Grāmatu Draugs, ASV

Zeltiņš Teodors „Antiņš Amerikā cīnās ar sievu un trimdu”(Reiņa Birzgaļa ilustrācijas), 1966. g., Grāmatu Draugs, ASV

Katras grāmatas cena – 1 dolars!

Zvanīt Ingunai Galviņai: 1-323-664-6216)

Aicinām piedalīties programmā „Lasi un vērtē”

Sākusies pierakstīšanās jaunāko latviešu valodā izdoto grāmatu vērtēšanai. Šogad līdz ar iepriekšējo gadu dalībniekiem programmai pieteikušies jauni lasītāji – palīgskolotāja Katrīna Sonveina, skolotāja Iveta Brecko un dr. Jānis Zemjānis.

Reģistrēties, iepazīties ar programmas nolikumu un izvēlēties grāmatas lasītājiem atbilstoši interesēm un spējām palīdzēs skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa. Viņa ir lasīšanas programmas vadītāja latviešu skolā kopš 2016. gada.

Reģistrēties lasīšanas programmai var Losandželosas latviešu skolas mācību dienās.

Uz tikšanos!

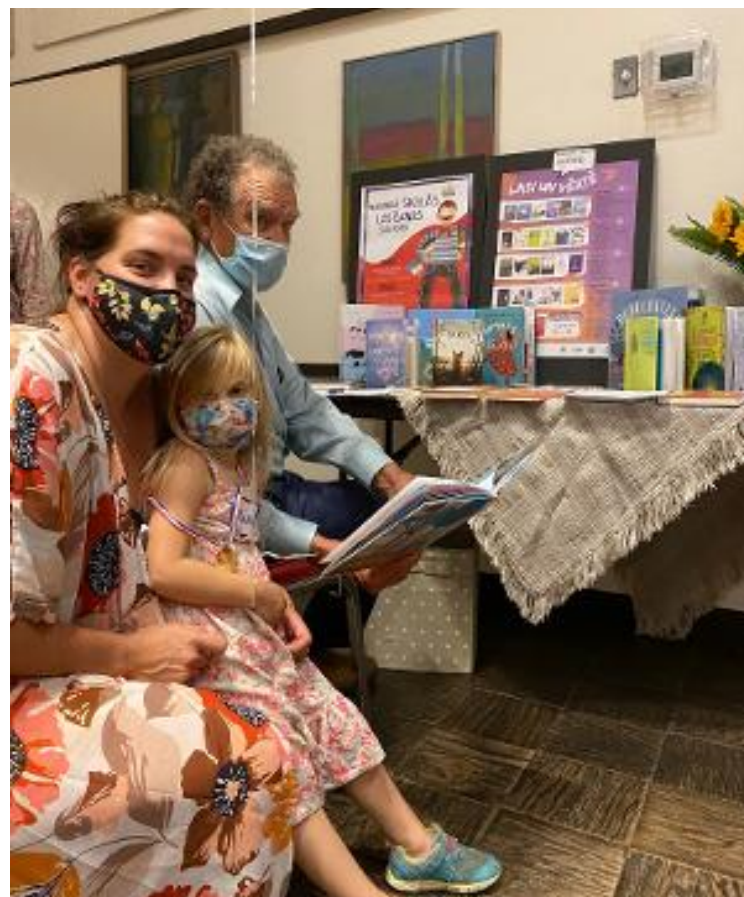
Bērnu grāmatas „Pagalma enciklopēdija” autore Agnese Vanaga gan maziem, gan lieliem lasītājiem Losandželosā atsūtīja īpaši sirsnīgus videosveicienus un aicināja izlasīt, kas notiek Latvijas lauku mājas pagalmā

Dr. Jānis Zemjānis – pirmais vectētiņš, kas pieteicās Bērnu žūrijas grāmatīņu lasīšanai kopā ar mazbērniem

Kāda lasāmviela 8./9.klases skolēniem patiktu labāk – fantastika vai spoku stāsti?

Zemjāņu ģimenes trīs paaudzes – mazmeitiņa Māra, meita Anna un vectēvs Jānis

Balva par piedalīšanos konkursā

Eduardam Zeltiņam-Kalniņam par piedalīšanos fonda „Sibirijas bērni” zīmējumu konkursā Aivars Jerumanis uzdāvināja grāmatas „Sibirijas bērni” divus sējumus

Lūdz sūtīt grāmatas

Līgatnes kultūras un atpūtas centra **ZEIT** vienība un **ZEIT** izveidotājs **MARĢERS ZEITMANIS** aicina trimdā izdotās grāmatas sūtīt uz Līgatni. Plānots izveidot pievilcīgu kafejnīcu/lasītavu/izstāžu zāli, kur ārvalstīs izdotā latviešu literatūra būs visiem pieejama patīkamā gaistone.

Adrese: Gaujas iela 4 Līgatne, LV 4110
Ja nepieciešams, var apmaksāt pasta izdevumus.

E-pasta adrese saziņai: info@zeit.lv

Iespēja apgūt latviešu valodu tālmācībā

Latviešu valodas aģentūra aicina pieteikties latviešu valodas apguvei tālmācībā lva.classflow.lv vidē ārzemju latviešu skolēniem.

Latviešu valodas tālmācības nodarbības ir bez maksas. Tās financē LVA no Izglītības un zinātnes ministrijas budžeta programmas „Valsts valodas politika un pārvalde”.

Vēl ir brīvas vietas: https://valoda.lv/wp-content/uploads/2021/10/Br%C4%ABv%C4%81svietas_2021_01.10.pdf.

Ja atrasta sava bērna vecumam, valodas prasmei un nodarbību laikiem atbilstoša grupa un ir vēlēšanās pieteikties, rakstīt LVA metodiķei Lindai Krastiņai, e-pasts: linda.krastina@inbox.lv

Piesakoties jānorāda izvēlētais grupas numurs un bērna vārds un uzvārds. (valoda.lv)

Article 58
A Latvian Tale of Blood & Treasure

As a gift to you on *Midsummer*,

❖❖❖

Receive a free e-pub of **Article 58**, the first of the series *The Linden Tree & the Legionnaire* when you subscribe to the author's email newsletter at DianaMathur.com

KAF Supported by a grant from the American Latvian Association Cultural Foundation.

Available on Amazon and Barnes&Noble.com
dianamathur.com

Diana Mathur, Novelist & MBA
Phone: (310) 266-3816
Site: DianaMathur.com
email: dianamathur@gmail.com

Jauna Lolitas Ritmanes dziesma ar Guntara Rača vārdiem

Ansambli „bet bet” 1991. gadā nodibināja mūziķi Guntars Račs un Zigfrīds Muktupāvels.

Savas darbības 30 gados „bet bet” bijuši apmēram pusotrs tūkstoš koncertu, izdotas vismaz četras labāko dziesmu izlases, īpašu atzinību izpelnījās albums „Laiks iet” un Ziemsvētku dziesmu albums ar Jāzepa Mediņa mūzikas skolas zēnu kori. Ansambis guva uzvaru 1991. gadā „Mikrofona aptaujā”, festivālā „Liepājas dzintars ‘92”, saņēma „Zelta disku” par albumu „Nepārmet man” ar Raimonda Paula dziesmām, piedalījās Sopotas festivālā Polijā, Karlshamnas festivālā Zviedrijā. Latvijā „bet bet” ir viena no iemīļotākajām mūziķu grupām. Populārākās grupas dziesmas ir „Kāpēc man nav sarkans mersedess?”, „Mana mīļā meitene”, „Vakara vējā” un „Nakts”.

Tagad sadarbībā ar komponisti Lolitu Ritmani tapusi jauna dziesma „Īstā vieta, īstais laiks”, Guntara Rača vārdi. Dziesma skanēja ansambļa 30 gadu jubilejas koncertā un Guntara Rača grāmatas „365 / 3.daļas” klajā laišanas sarīkojumā kultūras un izklaides centrā „Hanzas perons” š. g. 29. augustā. Sarīkojuma apmeklētāji stundu stāvēja rindā, lai grāmatā dabūtu autora ierakstu.

Ansambļa „bet bet” dalībnieki ir bundzinieks Guntars Račs, dziedonis Zigfrīds Muktupāvels, basģitārists Andris Alviķis un ģitārists Uģis Tirzītis.

Guntars Račs ir arī Latvijā iemīļots dzejnieks, viņš katru dienu uzrakstīja pa dzejoļiem, kas publicēti pirmajās divās „365” grāmatās. 2017. gadā un 2018. gadā tās bija visvairāk pieprasītās grāmatas.

Jaunā grāmata tām ir turpinājums, tajā ievietoti dzejoļi, kas sarakstīti šogad no 1. janvāra līdz 2. jūlijam. Top grāmatas ceturtda daļa un nāks klajā nākamā gada februāra sākumā.

Zigfrīds Muktupāvels dzied Lolitas Ritmanes komponēto dziesmu ar Guntara Rača vārdiem š. g. 29. augustā koncertā kultūras un izklaides centrā „Hanzas perons”

Ansambļa sadarbība ar mūziķi Lolitu Ritmani pāri okeānam bija ļoti sekmīga. Komponiste aizsūtīja izvērstu nošu materiālu un pašas iedziedātu paraugierakstu. Aranžēšanu uzņēmās Zigfrīds Muktupāvels, un pēc pāris dienu darba studijā kopā ar producentu Gintu Stankeviču tapa dziesmas versija.

Lolitas Ritmane ģimene ansambļa „bet bet” dziesmas iemīļojusi jau sen un dziedājusi gan Losandželosas latviešu nama sarīkojumos, gan braucot ar auto pa lielceļu. Zigfrīda Muktupāvela balss ir unikāla, samtaina un izteiksmīga. Dziesmai „Pieklauvē un nerunā...” Lolita Ritmane zina katru vārdu, katru noti, katru harmoniju. Ar Guntaru Raču komponiste pazīstama jau sen, viņa 2019. gadā komponēja ārzemju latviešu himnu „Jauna dziesma” ar Guntara Rača vārdiem. To mūzikas nometnē Štutgartē, Vācijā, 2019. gada 1. jūnijā iemācījās bērni no Vācijas, Īrijas, Luksemburgas un vokālā ansambļa „Dzeguzīte” dalībnieki no Latvijas. Himna no 2019. gada 1. līdz 3. augustam Ginta Stankeviča vadībā ieskaņota mūzikas studijā Rīgā. Arī paši himnas autori Guntars Račs un Lolita Ritmane bija klāt šajā notikumā un tikās ar bērniem un jauniešiem.

Dziesmai ir spēks, tā spēj vienot par spīti attālumiem un radīt enerģiju un dzīvesprieku:

*Jauna dziesma, jaunās sirdīs, / Jaunus draugus līdzās jūt.
Tikai tur ir mūsu mājas, / Kur mēs varam kopā būt.*

Bērnu himnas vārdus, notis, mūzikālo pavadījumu, kā arī audio un video materiālu iespējams dabūt, sazinoties ar biedrību saime@latviesi.com

Dziesmu var noklausīties *Spotify* vai *Youtube*.

Guntars Račs tagad ierosinājis kopā atkal radīt ko jaunu, un Lolita Ritmane piekrita ar lielu sajūsmu. Viņa solījusi ansamblim „bet bet” komponēt pavisam 10-12 dziesmas.

„bet bet” 30. gadu jubilejas koncerts 29. augustā kultūras un izklaides centrā „Hanzas perons”

Sveicam jubilāres!

Biruta Šulca 2. septembrī svinēja 93 gadu jubileju; no kr.: Liene Linde, Daina Ābele, jubilāre, Anna Ābele – viņa svinībās ielūdza vairākus draugus

Asja Ritmane 17. septembrī ģimenes un draugu pulkā svinēja 97 gadu jubileju; ģimene pateicas Dienvidkalifornijas latviešu draudzei, diakonei Gunai Reinai un Dāvim Reinim par pastā saņemto apsveikumu, kā arī par jauko personisko sveicienu un rozēm dzimundienā!

Ekskursija uz ķurģu audzētavu

Sandiego latviešu skolas skolēni 25 septembrī devās uz vislielāko *gourd* audzētavu ASV – *Welburn Gourd Farm* Fallbrukā. Viņi uzzināja, ka latviski *gourd* ir ķirbis. Taču tie nav parastie ķirbji, kas iekšā ir mīksti un ēdami. Mēs nobalsojām par skolotājas Līgas Svikasas ieteikto jaunvārdu šim dārzeņim – ķurģis.

Farmas darbiniece – ļoti jauka, zinīga dāma – pastāstīja par ķurģu audzēšanu, vākšanu, rotāšanu un ka tie cilvēkiem var būt arī indīgi. Skolas audzēkņi savus ķurģus izrotāja. Mazliet vēlāk bērni ēnā zem liela Kalifornijas ozola dalījās atmiņās par saviem vasaras piedzīvojumiem. Viņi bija sagatavojuši plakātus ar vasaras attēliem un deklamēja tautasdziesmas. Šī sestdiena izdevās ļoti veiksmīga – bijām dabā un daudz ko jaunu uzzinājām. Un tagad dārzenim, kas Latvijā diemžēl augt nevar, jo tā ienākšanās laiks ir septiņi mēneši, un pēc tam dobē jāžūst vēl pieci mēneši, ir vārds latviešu valodā – ķurģis.

Sandiego latviešu skola darbojas klātienē un tīmeklī.
Signija Greiema (Graham)

„Holivudas Koferim” jauna vadība

„Holivudas Koferis” 23. septembrī nonāca jaunas direktores, Vitas Volkovskas, rokās; to svinīgi nodeva līdzšinējā vadītāja Dziesma Tetere un apsolīja, ka turpinās ieguldīt laiku, lai virzītu vīziju, un strādās attālināti ar „Holovudas Kofera” aktieriem no austrumkrasta!
Koferī var atrast visu, vajag tikai iztēli...

„Birutas stāsts” gūst ievēribu

Sandiego piepilsētas Laholla (La Jolla) grāmatnīcā *Warwick's Bookstore* 12. septembrī lasītāji varēja iegādāties Lilitas Zvejnieces Hardes grāmatu *Biruta's story* ar autores parakstu. Grāmatnīcā uz atsevišķa galda bija novietoti Latvijas un ASV karodziņi, Latvijas karte un Lilitas Zvejnieces Hardes vecāku fotografijas. Ieradās daži amerikāņi un tuvējās apkāmes latvieši.

Lilita Zvejniece Hardes atbildēja uz apmeklētāju jautājumiem par grāmatu, Latviju un vecāku piedzīvojumiem pēc Otrā pasaules kara.

Lilitas Zvejnieces Hardes tēvs ir daudziem pazīstamais rakstnieks Kārlis Zvejnieks, arī Kuraž Krišs.

No Apelsīnu pagasta bija atbraucis Aleksandrs Graps ar meitu. Arī viņam ir nodoms rakstīt autobiografiju ar meitas Amaras Grapas palīdzību. Lilitai bija vērtīgi padomi, kuŗi droši vien Aleksandram Grapam noderēs, rakstot grāmatu. Ceram to drīz vien lasīt!

Lilitas Zvejnieces Hardes grāmatas fragmenti nesen bija ievietoti laikrakstā „Laiks”. Grāmatu var iegādāties *Amazon*, *Barnes* and *Noble* veikalos.

Vairāk informācijas autores vietnē tīmeklī:

www.lhardes.com

Jānis Legzdīņš

Ziemsvētku tirdziņš
svētdien, 2021. gada 12. decembrī
no plkst. 10.00 līdz 3.00
Latviešu sabiedriskajā centrā (1955
Riverside Drive, Los Angeles, CA 90039)
Pārdevēji aicināti pieteikties, sazinoties ar
Ingunu Galviņu, tālr.: 1-323-664-6216
e-pasts: ingunalatvian@yahoo.com!

www.latviesi.com

ir vietne tīmeklī, kuŗā atrast noderīgu informāciju latviešiem visā pasaulē ar mērķi palīdzēt latvietības stiprināšanā, ikdienas sadzīvē un strādājot, studējot vai ceļojot ārpus Latvijas.

BMX 2021. gada sezona tuvojas finālam

Helmut Svikss BMX „Zelta kausa” sacensībās savā vecumgrupā ieguva pirmo vietu

Hugo Svikss BMX „Zelta kausa” sacensībās savā vecumgrupā ieguva otro vietu

Pēc Dienvidkalifornijas BMX sacensību fināla zēniem jauni numuri: Helmutam Sviksam – 1, Hugo Sviksam – 3, Gustavam Daugavietim – 3

Dienvidkalifornijas BMX finālsacensību pirmajā dienā atbalstīt jaunus sportistus bija ieradušies vairāki latviešu līdzjutēji

Lemūrā (Lemoore), Kalifornijā, 17. un 18. septembrī notika *BMX* „Zelta kausa” sacīkšu finālbraucieni.

„Zelta kauss” ir reģionālās sacensības, kurās piedalās sportisti no Kalifornijas, Jūtas, Nevadas un Arizonas.

Pagājušajā gadā Helmut Sviks ierindojās 2. vietā un visu 2021. gada sezonu brauca ar „Zelta kausa” numurzīmi 2.

Hugo Sviksam diemžēl traumas dēļ šīs sacensības pagāja secen. Šogad Hugo Sviks atkal varēja piedalīties sacīkstēs un savā vecumgrupā ieguva 2. vietu.

Helmut Sviks uzvarēja 5 gadu un jaunāku ekspertu klasē. Viņš kā balvu saņēma ne tikai numurzīmi 1, bet arī meistarsacīšu uzvarētāja jaku, kas viņu ļoti iepriecināja. Numurus iegūst par labiem rezultātiem. Visā apgabalā katrā klasē un vecumgrupā piešķir tikai trīs Zelta numurus, pavalstī katrā grupā/klasē tikai pirmajiem labākajiem.

Bellfloweras trasē 2. un 3. oktobrī notika Dienvidkalifornijas pavalsts *BMX* finālsacensības. Šajās sacensībās piedalījās arī Gustavs Daugavietis un pēc divu dienu sacensībām 11 gadu ekspertu grupā ierindojās 3. vietā.

Hugo Sviksam pirms pēdējā brauciena pārsprāga riteņa pakaļējā riepa, un tas radīja nevajadzīgu spriedzi. Bija ne vairāk kā 15 minūtes laika, un vajadzēja krietni papūlēties, lai visu savestu kārtībā. Neskatoties uz tehniskajām ķibelēm ar riteni, Hugo paveicās, un viņš sezonu beidza, kļūdams par trešo labāko *BMX* braucēju pavalstī savā vecumgrupā.

Helmutam Sviksam nācās sacensties ar gadu vecākiem ekspertbraucējiem, tomēr veicās labi. Helmut Sviks ieguva Dienvidkalifornijas meistarsacīkšu uzvarētāja nosaukumu 5 gadu un jaunāku ekspertu klasē. Par šo sasniegumu viņš saņēma zilas krāsas numurzīmi 1. Tādas zīmes tiek piešķirtas tikai pirmo desmit vietu ieguvējiem. Turklāt viņš saņēma arī īpašu balvu – pavalsts 2021. gada meistarsacīkšu uzvarētāja mugursumu, ar ko jau nākamajā dienā devās uz nodarbībām skolā.

***BMX* latviešu sportistiem pievienojies vēl viens dalībnieks, zēni bieži trenējas kopā; Bellflower trasē treniņā no kr.: Gustavs Daugavietis, Leonards Platacis, Hugo Sviks, Helmut Sviks**

Sezona vēl turpinās, un latviešu puikas 16. un 17. oktobrī piedalīsies Nacionālo meistarsacīkšu posmā Beikersfildā. Šajās sacensībās dalībnieki saņem gan ieskaites punktus, gan lielus kausus. Nacionālo meistarsacīkšu fināli notiks novembra beigās Tulsā, Oklahomā.

Prieks, ka latviešu *BMX* sportistu pulciņš vairojas – uz treniņiem tagad nāk arī Leonards Platacis, un zēni savā starpā runā latviski! *BMX* ir iecienīts sports, ir simtiem braucēju. Lieliski, ka latviešiem izdodas iegūt pirmās vietas.

Paldies visiem par atbalstu un turēsim īkšķi par mazajiem drosmīgajiem *BMX* sportistiem. Lai veicas!

Normunds Sviks

[Yogawithjurislanding](http://Yogawithjurislanding.com)

Latvieši pasaulē – mūzejs un pētniecības centrs

Informācija <https://www.lapamuzejs.lv/marianna-auliciema-dp-albums.../>

Austrālijas latviešu izdevums

www.laikraksts.com

Baltijas filmu festivāls Ņujorkā

Ceturtajā gadskārtējā Baltijas filmu festivālā Ņujorkā (NYBFF) *Scandinavia House* (58 Park Avenue) zālē izrādīs Latvijas, Igaunijas un Lietuvas režisoru jaunākās filmas.

Festivāls notiks klātienē no 3. līdz 7. novembrim; no 5. līdz 14. novembrim filmas būs iespējams noskatīties tiešsaistes platformā.

Izrādes programmā būs četras filmas no Latvijas: „Spogulī” – režisore Laila Pakalniņa, „Koku opera” – režisors Mārtiņš Grauds, „Kur vedīs ceļš” – režisors Matīss Kaža un „Emīlija. Latvijas preses karaliene” – režisori Andis Mizišs un Kristīne Želve.

Festivālu atklās 3. novembra vakarā, atklāšanā piedalīsies filmu režisori.

Ieceri rīkot Baltijas filmu festivālus Ņujorkā izloloja un īstenoja Latvijas Republikas goda konsuls Ņujorkā Daris Dēliņš sadarbībā ar Skandināvu centru, Igaunijas un Lietuvas ģenerālkonsuliem Ņujorkā. Vairāk informācijas par festivālu: www.balticfilmfestival.com, turpat var iegādāties biļetes.

NYBFF atbalsta Latvijas, Igaunijas un Lietuvas Nacionālie kinocentri, tas ir lielākais Baltijas filmu festivāls ASV un vienīgais Baltijas filmu festivāls ārpus Eiropas. NYBFF finansiāli atbalsta arī ALA, PBLA Kultūras Fonds, Latvia-100, Latvijas vēstniecība ASV, Latvijas pastāvīgā pārstāvniecība ANO Ņujorkā un Latvijas uzņēmums *Printful*.

Festivāla norisi varēs vērot *Facebook* un *Instagram* – NYBalticFF.

Ziņas par programmu balticfilmfestival.com
Scandinavia House vietnē fimeklī:
scandinaviashouse.org

Aktrise Guna Zariņa Emīlijas Benjamiņas lomā filmā „Emīlija. Latvijas preses karaliene”

Matīss Kaža (dz. 1995. g.) beidzis filmu režijas studijas Ņujorkas universitātes Tiša Mākslas skolā, izglītību papildinājis Amerikas Filmu institūtā Losandželosā. Matīsa Kažas pirmā debijas pilnmetrāžas dokumentārfilma „Vienu biļeti, lūdzu!” tapa, viņam studējot 2. kursā Ņujorkā. Filma ieguva balvas un nominācijas vairākos starptautiskos festivālos, arī Lielā Kristapa nomināciju 2017. gadā kategorijā „Labākā debijas filma”. 2020. gadā pirmizrāde bija Matīsa Kažas otrai dokumentārfilmai „Klejoņtāji”.

Piedzīvojumu filmā vesterna žanrā „Kur vedīs ceļš” (*Wild East*) ir daudz spraigu notikumu – gan apšaudes, gan pakaļdzīšanās, filmas darbība risinās 19. gadsimta otrajā pusē. No baltvācu barona muižas īsi pirms kāzām pazūd līgava, un barona rokaspuīši, valsts kriminālizmeklētājs, ungāru kaubojs un citi varoņi dodas ceļā, lai sameklētu jaunkundzi, kas ir lielu bagātību mantiniece.

2019. gada 17. un 18. augustā mazapdzīvotā Somijas apgabalā – Mustarindas mežos, 650 km attālumā uz ziemeļiem no Helsinkiem, bija pirmizrāde komponistes Annas Ķirses izrādei „Koku opera. Vējgāzes”, kuŗā pievērsta nozīme veco mežu aizsardzībai. Tagad tapusi dokumentārfilma „Koku opera”, un tajā nozīme ir kokiem, kuŗus ietekmē spēcīgas vēja brāzmas – tie nolūst, noveļas, atšķeļas, un ir bijuši iedvesmas avots gan operas režisoram, gan arhitektam, gan arī scēnografiem.

Lailas Pakalniņas filma „Spogulī” ir pasakas par „Sniegbaltīti” mūsdienu versija, ko režisore izstāsta neparastā veidā. Filmā redzami gan jūrnieki, kas deklamē dzejoļus, gan filmu skatītāji, kuŗi ērtos krēslos atlaidusies, ar popkorna tūtam rokās vēro kuŗa pieņēmānu ostā. Filma tapusi īpatnējā, pašattēlu jeb selfiju imitējošā tehnikā.

Izlaidums AFI'21

Zane Kalniņa 2019/20. gadā beidza Losandželosas *American Film Institute* (AFI) viena gada filmu producentu kursu. Gada laikā viņa piedalījās īsfilmu *Cloudstate* (režisors Matīss Kaža), *Artemisia*, *Knock knock* u. c. tapšanā. Zane Kalniņa kopā ar vairākiem citiem studentiem saziedoja naudu, un tapa viņu īsfilmā *Private View*, ko izrādīja vairākos festivālos. Viņi paši maksāja arī par reklāmām, sedza dalības maksu, uzņēmas lielu risku. Filmu *Private View* atzina par labāko eksperimentālo īsfilmu starptautiskajā filmu festivālā *WorldFest-Houston*, to izrādīja Losandželosas īsfilmu festivālā, *Busan International* filmu festivālā Dienvidkorejā, starptautiskajā filmu festivālā Sandiego un citos.

Zanes draudzene Blanka Balleste no Spānijas turpināja mācības arī 2020/21. gada kursā. Abiem AFI kursiem izlaidums bija šogad „Ķīniešu teātrī” Holivudā 21. augustā, jo pagājušā gadā izlaidums vīrusa dēļ nenotika.

Izlaidums bija lielisks, jaunie mākslinieki varēja būt lepnī, ka viņu pūles pienācīgi novērtētas.

Inguna Galviņa

No labās puses: Zane Kalniņa, Blanka Balleste, Inguna Galviņa

Par godu Anšlava Eglīša 115 gadu jubilejai Krimuldā iestudēta izrāde „Pansija pilī”

Svinot rakstnieka, mākslinieka, žurnālista, tulkotāja Anšlava Eglīša 115 gadu jubileju, Krimuldas tautasnama amaterteātris aicināja uz izrādi „Pansija pilī” 16. oktobrī Krimuldas tautasnamā un 30. oktobrī Inciema Namiņā. Izrādes režisore – Zane Zīle.

Skatītājiem bija iespēja ielūkoties autora atmiņu stāstā

par Incienu un notikumos, kas attēloti 1962. gadā izdotajā grāmatā „Pansija pilī”.

Lomas tēloja Jūlija Bieziņa, Kaija Brisone, Māra Ozola, Dace Višere, Andrejs Baiža, Kārlis Ozols-Ozoliņš, Intars Pučurs, Jānis Rubīns, Andis Cielēns.

Par gaismu un skaņu gādāja Āris Kupčs un Edvards Podziņš, tērpu māksliniece – Baiba Krama.

Anšlavs Eglītis dzimis 1906. gada 14. oktobrī Rīgā, miris 1993. gada 4. maijā Dienvidkalifornijā. Jaunībā vairāk nekā divdesmit vasaras viņš pavadīja Inciemā.

Anšlava Eglīša darbi valdzina lasītājus ar spilgtu izteiksmi, precīziem raksturiem, savijot smalku psiholoģisku cilvēka raksturojumu ar nemanāmu irōnisku piesitienu.

Brāļu Anšlava un Vidvuda Eglīšu Inciemā stādītie ozoli

Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas māja Pacifika Palisādēs Dienvidkalifornijā

Anita Mellepe

GRŪZIJA – ar un bez atmiņu robežām

Kur slēpjas Grūzijas pievilcība?

Nezinātājam **Grūzija** kartē meklējama starp Melno un Kaspijas jūru. PSRS laikos šis apgabals tika dēvēts par „Aizkaukaza republikām”. Kopējā PSRS „siltzemju sarakstā” līdz 1991. gadam, kad PSRS sabruka, noturējās arī citas republikas – Uzbekija, Turkmenija, Tadžikija, Kazachija un Kirgizija, par kužām interese latviešiem noteikti nebija tik liela kā par Grūziju.

Kālab Armenijas, Azerbaidžanas un Grūzijas „trīsvienībā” latviešus Grūzija saistīja visvairāk? Ne jau tikai tāpēc, ka grūzīņi bija veiksmīgi augļu un garšvielu tirgoņi visos padomijas tirgos un Grūzijas galveno eksporta preci – vīnu – iekāroja gan melnstrādnieki, gan studenti un profesori. Laikam jau tālab, ka grūzīņi prata izkopt savu „tēlu”, parādot sevi filmās, mūzikā un cita veida mākslās. Par grūzīņiem nemitīgi stāstīja anekdotus, kuži noteikti lielā mērā atbilda arī patiesībai. Tāpat kā šodien. „*Tēvs strostē dēlu: Studēsi čakli, nopirkšu tev melnu mercedesu, ne tik čakli – baltu. Ja slinkosi – dabūsi sarkanu un braukāsi kā tāds muļķis!*”

Kāda izskatās Grūzija? To man ļoti gribējās uzzināt, jo šajā Aizkaukaza republikā nekad nebiju pabijusi. Tie, kuži tādu iespēju bija izmantojuši senāk, man jautājumos uzsvēra vienu vārdu – **šodien**. Kāda ir Grūzija šodien?! Lai kāda tā bijusi vai būs, galveno īpašību – viesmīlību – Grūzija nav zaudējusi. Taču pārmaiņas ir neizbēgamas. Iespējams, ka pavisam drīz atpalikušos nezinišos ieskaitīs tos, kuži Grūziju turpinās dēvēt par Grūziju. Pašlaik tur notiek aktīvs process, lai šo seno zemi arī cittautieši sauktu par **Sakartvelo**.

Tbilisi ielās sarkanas krāsas auto tiešām tikpat kā neredz. Visas citas, izņemot melno, balto un pelēko, – kā mums paskaidro lieliskā sabiedriskā gide Liene no Rustavi – skaitoties sieviešu krāsas. Te cieņā arī japāņu auto, bet gandrīz neredz audi un folksvāģus, zvaigznes statusu saglabājot opeli, bet porši gandrīz tiekot ignorēti. Uz visu šo nemitīgo auto kņadu no kalna galotnes nenogurusi raugās varenā, dzelzsbetonā kaltā *Mātes Grūzijas* figūra ar vīna kausu kreisajā, bet zobenu labajā rokā. Tas ir vienkāršs un pravietisks monuments, jo – grūzīņu vīri vēsturiski allaž iesaistījušies kādos kareivīgos pasākumos, rūpi par mājas pavardu un bērniem atstādami sieviešu pleciem. Lai cik pašpietiekami kā ģimenes galvas joprojām jūtas grūzīņu vīri, pēc atdalīšanās no PSRS tirgus asinsrites vecākajai paaudzei nācies samierināties ar faktu, ka maizi, sviestu un pat mercedesus viņiem nopelna sievas, māsas un meitas, gadiem strādājot ārpus dzimtenes, galvenokārt Turcijā. Grūzīņiem patīk žēloties galvenokārt par iekšpolitiskajām norisēm, bet visvairāk – par pašu prezidentiem. Jo tālāk no galvaspilsētas, jo mazāk žēlabu: Tbilisi dominē limuzīni, laukos – darba auto, kuži kā visi transportlīdzekļi reizi pāris gados būtu jāved uz tehnisko apskati, bet tas notiekot reti vai nemaz... Auto, kuži tapuši padomju laikos, milzīgajās kravas kastēs joprojām uz vīna fabrikām ved vīnogu ķekaru kravas un, tās redzot, tūristiem burtiski aizsitas elpa! Mums ļoti laimējās, jo bijām Grūzijā tieši vīnogu ražas laikā. Arī paši piedalījāmies vīnogu talkā, viesojoties ģimenē, kas pandēmijas laikā pagriežusi muguru pilsētas nodarbēm un atgriezusies pie vectēva – vīndaļa amatā.

Vēstures gadsimtu liecība Tbilisi centra ielās, ar apaļkupola jumtiem – senās pirtis

Mazie čigānbērni trenējas ielu uzņēmumdarbībā; Grūzijā draudzīgi sadzīvo dažādu tautību iedzīvotāji

Apvērsums korumpētās policijas karaļvalstī – tā ir tā neticamākā uzvara, ko bija panācis debesīs celtais un ellē peltais prezidents Michails Saakašvili (2004-2013). Grūzijā izsenis policisti (agrākie miliči) bijuši tik korumpēti, ka nācies atlaist pilnīgi visus. Tad nu valstī, kur jau tā zēlusi koša bezlikumība, mēnešus trīs valdījis pilnīgs chaoss – līdz veco „mentu” vietā pieņemti jauni, augstskolu līmeņa puīši – bez neviena likumpārkāpēja vai to piesedzēja radu/draugu sarakstos. Pēc Saakašvili ierosinājuma jaunās policijas ēkas un posteņi uzcelti ar stikla ārsienām – lai viss tur notiekošais tieši būtu redzams kā *uz delnas*. (Tagad bilde vairs nav tik klāra, – laiks ienesis korekcijas – redzēju logus ar žalūzijām vai piesegtus ar tonējumu.) Bet joprojām policisti valstī pelnot tautas uzticību, procentu tabulā tūlīt aiz baznīcas...

Grūziņi ir pareizticīgie ar mūžsenu kristietības vēsturi, ar vienu no senākajiem alfabētiem pasaulē un valsts robežām, aiz kuŗām galvenokārt mīt musulmaņi.

Diemžēl daļai Grūzijas vispār normālas robežas nav. Kāds vēsturnieks ir aprēķinājis – Grūzija kaŗadarbībās iesaistījusies mūžīgi, caurmērā – ik pa 10 gadiem. Arī pēdējie gadi skaistajai zemei nav atnesuši mieru un satiecību – nenokārtotās attiecības ar Abchāziju un Osetiju tiešām ir kā vaļējas brūces dzīvā ķermenī, tās nebeidz asiņot. Šo faktu man publiski komentēt nav nekādu tiesību, jo ar Grūzijas iekšpolitiku un ārpolitiku galā netiek pat pasaules līmeņa eksperti, politiskie policisti un starptautisko organizāciju diplomāti „psīchoterapeuti”. Tā kā strīdīgajām teritorijām cietu robežu nav, nakts laikā tās tiekot brīvi pārvietotas – iedzenot stabiņu kādu gabalu tālāk. Ne vienam vien grūzīnim rīta agrumā nākoties secināt, ka viņa zirga ganāmā pļaviņa vairs nepieder viņam, vai vēl ļaunāk – pašam jāmeklē nauda, lai izpirktos no gūsta...

Pēc leģendas šo vietu uz zemeslodes Dievs rezervējis sev. Kad visas teritorijas uz planētas tikušas sadalītas, grūziņi joprojām mierīgi kavējušies pie vīna krūkām. Palikuši bešā, tad gan ļoti satraukušies un pierunājuši arī Dievu piesēst pie viņu galda. Vārds pa vārdam – *Lielā mērnīeka* sirds iežēlojusies – un kalnainais, pat ar četrām klimatiskajām joslām apdāvinātais zemes pleķītis (neko daudz lielāks par Latviju) ticis grūzīņiem. Ar noteikumu – ikvienos godos pirmais tosts paceļams par Dievu. Tas nu nebūt nav bijis dzīvi apgrūtinātājs noteikums. Tosti ir grūzīņu dzīves neatņemama sastāvdaļa, vienās mūsu vakariņās saskaitījām piecpadsmit vismaz (punktu pieliek vien *covid* režīma noteikumi – desmitos vakarā restorāniem jābūt slēgtiem). *Tamada* jeb tostu teicējs joprojām ir ievērojams sabiedriskais amats, kas lemts tikai izredzētajiem.

Grūzijas pilsēta Čiatūra un Sigulda bija sadraudzības pilsētas, un Čiatūrā vēl aizvien ir kafejnīca „Sigulda”

Govis uz ceļa ar Kazbeka kalnu fonā – ļoti ierasts skats

Kādu īpašu statusu Dievs tas Kungs (varbūt vienošanās papildprotokolā?) piešķīris arī govīm un suņiem. Grūzijā tie, nūdien, ir neaizsakašamo statusā. Latvietim, līdzīgus skatus neredzējušam, grūti pieņemt īstenību: piena lopi klimst pa šoseju, lielceļu grāvjiem un apdzīvoto vietu centriem – nesteidzīgi noplūcot pa kādam zāles kušķītim. Pirms saulrieta gudrie lopi neticami veiksmīgi atrod savu mājvietu un saimnieci, it kā ragos būtu iemontēts kāds *GPS*. (Tikai vienreiz mums nācās redzēt ceļa malā auto notriektu brūnaļu. Ceļa satiksmes rullis nosakot: ja dzīvnieka piederība saimniekam ir atbilstoši noteikumiem iezīmēta, par skādi jāmaksā šoferim, bet, ja lopiņš nav „marķēts”, saimnieks visviens tiek atrasts un sods jāmaksā viņam. Abos gadījumos lietas izmeklēšana steidzama – kamēr gaļa nesāk bojāties...)

Suņi ir visuresoši un vietai, nevis saimniekiem, piesaistīti. Pirmais savvaļas dukšu bariņš mūs aplenca pie svētā Džvari klostera. Tūristus viņi gaida tikpat apcerīgi kā mēs saullēktu, – jo labāk, ja iespējamie barības piegādātāji ieradušies grupā. Arī mums ātri pieleca, ka suņi būs klāt ikvienā vietā, kur vien atvērsies autobusa durtiņas. Ēdienu gaidīdami un saņemdami, suņi uzvedas reti pieklājīgi, balsis dažkārt paceļot vien savstarpējos norēķinos hierarchijas pamatlikumu sakarā. *Brīvo eksemplāru* apzinātajā teritorijā labi koptam mājas sunim labāk nemaz nerādīties – tam, neskatoties uz saimnieka klātieņi saites attālumā, ieteicams steidzīgi nozūst auto sēdekļi. Klaiņojošo suņu populācija tomēr piedzīvojusi arī dažādus valdības likumus un represijas, tagadējā politika piekopj samierināšanās taktiku: ja sunim ausī labi pamanāms čips – tā tad viņš ir sapotēts pret slimībām, bet nav ticis sterilizēts un pārvietots. Ar optimistisku pārliecību nogādāts saķeršanas vietā un cerību svētīts – gan jau kāds par viņu parūpēsies! Un tā arī notiek, jo bezpajumtnieki izskatās pietiekami veselīgi. Kasās gan visu laiku, – laikam blusu pulveris valstiskajos izdevumos nav

ierēķināts. Arī zemē pabērti suņu barības graudiņi redzami daudzviet, ūdens trauki dzeršanai – it visur.

Vēstures biežais slānis ir Grūzijas pamatu pamats. Senie dievnami lepojas ar gadu simtos nomelnējušām sienām, antīkiem zīmējumiem un, protams, paceļas gandrīz nepieejamās vietās. Grūzijā ir visaugstāk kalnos darbojošais klosteris un pat tāda neparasta klints, uz kuņas – kā uz Dieva rādītājpirksta – vieta miteklim ir vien vienam vienīgam mūkam. (Tas gan netraucē amata brāļiem šo mūku klints pakājē apmeklēt spoži melnos vai baltos nisanos.)

Kāzas Grūzijā, ja nav reliģijas rituālu svētītas, par īsti noslēgtām neskaitoties, lai gan baznīca no valsts oficiāli šķirta.

Tai pašā laikā grūziņi cītīgi piekopjot pagāniskās tradīcijas, kuņas īpaša loma ziedojumiem (nokauta auna vai teļa veidā). Šādā nolūkā pagatavotā gaļa pat obligāti jāsadala līdzpilsoņiem. Kāzas un bēres svin pamatīgi – mielastos piedalās vairāki simti cilvēku, tā ir norma. Sabiedrībā joprojām pret līgavu ir augstas tikumiskas prasības: pirms saderināšanās viņai ar līgavaini kaut kur kopā parādīties nebūt nav ieteicams, kur nu vēl dzīvot zem viena jumta! Protams, jauniešu attiecības un dzīves uzskati kļūstot arvien brīvāki, bet ir lietas, ar kuņām grūziņi leposies vienmēr: ja jaunā sieva ir ne tikai skaista, bet spējīga dzimtai dāvēt dēlu – visu tradīciju turpinātāju.

Nav grūti iedomāties, ka mūsdienu lepnie un ļoti interesantie arhitektūras brīnumi (kādu netrūkst nedz Tbilisi, nedz Kutaisi – šo pilsētu Saakašvili centās iedibināt kā otro galvaspilsētu –, nedz Batumi) diez vai pārdzīvos pat 100 gadu sliekšni.

Jau tagad Grūzija esot pilna ar ēkām, kuņas tā arī netiekot izmantotas: Tbilisi neparastā koncertzāle divu ragu formā, Kutaisi īpaši deputātiem uzceltās ēkas, Batumi biroju debesskrāpis ar sēnā iebūvētu panorāmas ratu u.c.

Tauta ir neapmierināta un kādu mūžsenu nenoteiktu gaidu pilna – nāks atkal *mesija*... Laikā, kad tur bijām, Grūzijai pāri skalojas vēlēšanu aģitācijas vilnis – kā papīra putas pāri ēkām, sētām, graustiem un ceļu apmalēm paloja smaidošo deputātu kandidātu lielformāta portreti. Tālrādes kanāļos rullējās vairāk vai mazāk asprātīgi videoklipi, tas bija reklāmas aģentūru pļaujas laiks. (Kad bijām jau mājās, Saakašvili lidostā sagaidīja roku dzelži, un viņu tūlīt aizveda uz Rustavi pilsētas cietumu.) Grūzija atkal, nedod Dievs, ir pilsoņkaŗa priekšvakarā...

Īpašums te nav slogs...

Īpašums – tā vienmēr bijusi runga ar diviem galiem. Grūzijā, mūsu apmeklējuma laikā to šķērsojot pat divas reizes, daudzviet nosāpēja sirds – zemes un īpašumu saņķotība taŗu varētu būt daudz lielāka – pieliekot pavisam mazas pūles. Novācot vismaz gruŗus un kādreizējas celtniecības materiālu paliekas! Kā spilgtākais piemērs atmiņā man paliks kāda zivju tirgotāja lielceļa malā. Viņas maizes devējā – upē – vīrs ar makšķerīti vien čakli uzlasa zivtiņas, kuŗas vāritā veidā ātri tiek arī iztirgotas. Sieviete stāstīja, ka šajā rajonā cita darba praktiski neesot, viņa ar zivīm ņemties jau gadus četrus, gaidot uz pircējiem nemainīgi vienā un tajā pašā vietā, kur novietots paprāvs sarkans uzraksts. Un soļa attālumā no „letes” krūmus „rotā” atkritumu mudŗeklis, ko viņai nekad nav ienācis prātā saņķot...

Īpašuma nodoklis Grūzijā neesot jāmaksā, lielāki vai mazāki nami pāriet mantinieku pārzinā, tos apmeklē labi ja reizi gadā. Visticamāk – vīnogu laikā, jo ēnu metošie vīnogulāji (praktiski aug bez kopšanas) stiepjas pāri pagalmam, iebraucamajam ceļam vai űogam itin visur. Mēs nebeidzām jūsmot par šiem skatiem ar gatavajiem ķekariem, bet sakņu un ogu bodītēs vīnogas nav nopērkamas, jo vīnogas taŗu noplūcamas katrā pagalmā un

űogmalē! Grūzijas vidienē visas lielceļu malas kā apaugušas ar māla trauku tirgotavām, kuŗas strādā diennakti un, tā vien űķiet, *mūŗīgi*. Jo vīns vai katrā savrupmājā arī top *mūŗīgi*. To noraudzē, piemēram, par godu dēla piedzimšanai un bauda viņa kāzās. Un iedzeŗ katrā ēdienreizē. Ja piedalās *tamada*, tad vakariņas ievielkas gandrīz līdz brokastīm, un viens vīrietis viegli pieveicot apmēram piecus litrus baltvīna bez galvassāpēm. Un tas saimniekiem esot briesmīgs negods, ja dzeŗamā uz galda pietrūkstot – űis fakts taŗu visā pasaulē izplatīts Bībeles tekstos. Vīna krūkas nes uz klosteriem, tās atrod archaioģiskajos izrakumos. Kāds no űiem atklājumiem sajūmināja visu Grūziju: tika atrasti senākie kultivēto vīnogu kauliņi, līdz ar to atņēmot titulu Francijai kā vecākajai vīndaŗu zemei pasaulē.

Kas pasaulē slavenāks – Borŗomi vai mīlas stāsts mūŗikā?

Cik tās vīnogas īsti var ieēst? Izrādās, pavisam maz. Arī *Borŗomi* vai cita veida ārstnieciskais minerālūdens tūristā satilpst krietni mazāk nekā gribētos. Ēdienreizēs bijām pilni kā mucas, par laimi ekskursijas laikā (pateicoties Līgai Pommerei – Grūzijas pazinējai un marŗrutu veidotājai no firmas *Balt-Go*) daudz jākāpelē pa kalniem un jāsoļo pa parkiem – citādi mēs mājās atgrieztos cik gaŗi, tik plati. Vislielāko baudu mums sagādāja kilometrus seŗus gaŗais gājiens uz Borŗomi silto avotu peldvietu: stāvā krasta flora tik ļoti atgādina Gauŗas leju, ka tā vien gribējās uzdziedāt „ŗe, kur līgo prieŗu meŗi...” Kalnu upīte arī izskatās kā Gauŗas pietekas radiniece, tās nelielajā uzplūdinājumā drosmīgākie no mums iemetās űdenī, lai pēŗ tam silto avotu peldbaseinā sajostos kā karstā vannā.

Ar un bez *Vīna dieva* klātienes (tomēr skanīgāk – ar!) mēs visi ietilpīgā 22-vietīgā autobusa pasaŗieŗi pārlai-

Borŗomi űdeņos veldzējas miesa un dvēsele

mīgi dziedājām. Pat gaviļējām, jo mūs uzlielēja simtprocentīgi mūzikālie grūzīņi, turklāt mums bija lieliski „priekšdziedātāji”. Mūsu grupā, Līgas šarma, erudīcijas un izturības apburti, daži pasaules izzinātāji kopā ceļojuši jau reizes sešas. Kā lai tāds koris nesaliedējas? Mūsu balsis vietējos ne tikai aizkustināja, viens *džigits* abām latviešu grupām (kopā pieciem desmitiem!) uzsauca vīnu un augļus. Gluži kā filmā.

Tostus, protams, pratām teikt arī mēs. Bet vislielākās ovācijas izpelnījās gīdes Lalī patiesais stāsts par grūzīņiem, kuņģi, Latvijā, apskatījuši Gaiziņkalnu un Gūtmaņa alu, mūs raksturojuši šādi: „*Lai paceļam kausus par mazo, bet lepno tautu, kas katru pakalnu dēvē par kalnu, bet caurumiņu iezī – par alu!*”

Visi kā viens, kuņģi reiz baudījuši svanu sāli, to mums, ceļotājiem, pieteica atvest kā ciemkukuli. Tas arī tika darīts, un tā vien šķita – viesnīcu istabas, lidmašīna un ikviena telpa, kuņģā atgriežoties uzturējos, smaržoja pēc sāls!...

Svanetiju gan šajā braucienā neiznāca apciemot, bet jāpaliek taču kaut kam arī vēl nesasniedzamam, pēc kā ilgoties.

Ļoti jau gribētos arī Latvijā brokastīs

Darinām gardos pelmeņus *hinkali*

Pie brīnišķīgās Batumi plūdmales – mākslinieces Tamāras Kvesitadzi skulptūra par mīlētājiem Ali un Nino

rokās turēt karstu *hačapuri* – apaļmaizi ar siera kārtiņu viducī vai lieliskos *hinkali* – prāvos gaļas pelmeņus.

Ceļasoma bija piebāzta ar vīnogu un granātu sulā iecementētiem riekstiem, tos godājām par saldajām *riekstu desām*, īstajā vārdā – *čurčelām*. Līdzās tām sarindojām arī pavisam plānus sulu un lapu „rakstāmpapīrus”, kuņģu grūzīniskais nosaukums lasītājam aizmirstos tikpat ātri kā man. Vīna daudzums ceļasomā ir reglamentēts, arī „baltā konjaka” – *čačas*.

Manuprāt, visvērtīgākie tomēr ir tie piedzīvojumu stāsti, kuņģus nevar apliecināt nedz ar suvenīriem, nedz ar garšas kārpiņām. Pat ne fotoattēliem un videoierakstiem.

Atmiņās par Grūziju visdziļākie ir trīs iespaidi. Pirmkārt, Prometeja alas (netālu no Kutaisi): pusotra kilometra gaļumā, pat 80 metru dziļumā pazemes labiekārtoto taku izgaismo fantastiskas krāsas un Gijas Kančeli mūzika.

Šajā pazemē kā vijoles lociņš manām personiskajām atmiņām pāri pārskrēja fakti: diriģenta Māra Sirmā sadarbība ar Giju Kalčeli „Saules dziesmās” un komponista piemiņas sarīkojumos, mūzika no kinofilmām „Mimino” un „Kin-dza-dza”...

Otrkārt, apjēga par to, ka Raimonda Paula un Leona Brieža dziesma „Dāvāja Māriņa” pasaulslavenu pārdzimšanu piedzīvoja no Andreja Vozņesenska un Allas Pugačovovas dziesmotā stāsta par grūzīņu slaveno mākslinieku-naīvistu Niko Pirosmāni (1862-1918) – „Miljons sārto rožu”. (Iesaku noklausīties vai noskatīties:

https://www.youtube.com/results?search_query=million+alih+roz+pirosmani vai/un <https://www.youtube.com/watch?v=T-yEx50WuUo>).

Niko Pirosmāni dzīves faktu dēļ pilsētiņa *Sighnaghi* kļuvisi par *mīlestības pilsētu*, kurā, gluži tāpat kā Lasvegās var apprecēties jebkurā diennakts laikā. Un – varbūt tiešām pats Dievs šajā vietā cilvēkiem iedalījis lielāku saskaņotās Mīlestības devu?! (Mākslas darbu bodītē dāvanām draugiem izvēlējos tikai tos magnētiņus, kuŗos redzami Niko Pirosmāni darbi.)

Treškārt, Batumi pilsētā gan naktī, gan dienā Melnās jūras krastā mani apbūra kustīgā skulptūra „Nino un Ali”, kuŗas radīšanai autori Tamāru Kvesitadzi iedvesmojis Kurbans Saids. Viņa 1937. gadā vācu valodā publicētais stāsts ir par mīlētājiem – kristietiem grūzīņiem Nino un musulmani azerbaidžāni Ali. Ticību barjēru dēļ mīļotājiem cilvēkiem nav bijis lemts likteņus savienot... Tas šajā pasaules malā joprojām varētu būt visai dokumentārs stāsts... Reliģija joprojām cītīgi ceļ Mīlestībai žogus, kuŗiem pāri pārkāpt spēj vienīgi Māksla.

Par mazu daļu no Grūzijā (**Sakartvelo!**) pieredzētā centos izstāstīt draugiem un radiem, arī jums – tautiešiem Dienvidkalifornijā

Kas ir Sietiņš?

Sietiņš www.sietins.lv ir PBLA Izglītības nozares projekts, kuŗā apvieno mācību materiālus dažādiem valodas prasmes līmeņiem, skolēnu vecumiem, mācību priekšmetiem un tematiem ārzemju latviešu skolu vajadzībām, un atviegļina materiālu atrašanu skolotājiem. Sietiņš ir mācību materiālu meklētājs, kas apkopo mācību materiālus latviešu valodā.

Kam Sietiņš noder?

Sietiņš var būt labs palīgs ārzemju latviešu skolu skolotājiem, tas noderēs skolotājiem, kuŗi meklē papildmateriālus mācību programmām. Materiāli izmantojami stundās un mājas darbu uzdevumos. Sietiņš var noderēt arī vecākiem, kas paši māca saviem bērniem latviešu valodu, ārzemju latviešu nometņu nodarbību vadītājiem. Sietiņš palīdz bagātināt latviešu skolu mācību stundu saturu, iedrošina skolotājus un palīdz atrast piemērotu mācību vielu dažāda vecuma, spēju un apstākļu vajadzībām.

Kādi materiāli Sietiņā atrodami?

Sietiņa pirmajā posmā, sākot ar 2021. gada 1. septembri, ir tikai daļa no paredzētajiem materiāliem. Materiālu pievienošana turpināsies, piesaistot brīvprātīgos palīgus. Pievienotie materiāli ir lietotjami tiešā mācību procesā skolā vai mājās. Ar laiku un papildus finansējumu Sietiņā ievietos arvien vairāk materiālu no dažādiem avotiem.

Gardumu piedāvājums

Var pasūtīt rupjmaizi, saldskābmaizi, pīrāgus, kūksu, biezpienmaizi, kūpinātu lasi. Iespējama piegāde mājās! Par cenu sazināties, zvanot Pegijai Kalniņai Taubei, tālr.: 310-908-6993; e-pasts: pegijat@gmail.com Iespējams piesūtīt ar *priority mail*, cena no \$15-\$20. Ingunai Galviņai seļā atplaucis laimīgs smaids, saņemot maizīti no čaklās cepējas rokām!

Būt veselam un baudīt dzīvi palīdzēs **ALPF MEDICARE** PAPILDAPDROŠINĀJUMS!

Valsts Medicare apdrošinājuma A un B

daļas kopā veido pamata veselības apdrošinājumu,
ja esat vecumgrupā 65+.

Tā kā valsts Medicare par visu 100% nesamaksā, tad
Deductible un *Co-insurance* jāmaksā pašiem.

ALPF Medicare papildapdrošinājums palīdz segt
izdevumus, par kuriem esat atbildīgi.

Mēs maksājam VISUS Medicare veselības aprūpes
pakalpojumus.

Piedāvājam septiņus plānus, no kuriem var izvēlēties
atbilstošu savām vajadzībām un budžetam:

www.LRFA.org/medicare

ALPF Medicare papildapdrošinājuma programmai
var pievienoties jebkurā laikā.

Mēnešmaksas ir vienādas visās pavalstīs, un tās nav
atkarīgas no vecuma vai dzīvesvietas.

Neatlieciet šo svarīgo lēmumu uz vēlāku laiku.

Labprāt atbildēsim uz jautājumiem un palīdzēsim!

Tālr.: 215-635-4137

www.LRFA.org

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
 - *Income property* īpašumi
 - Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
 - Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai
(staging) \$2000 vērtībā
 - *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi
- 12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos

Mārtiņš Leikarts, MBA

Re/Max Estate Properties

310-717-7577

mleikarts@gmail.com

BRE licence: 01706309

Nacionālais Kinocentrs portālā www.filmas.lv
piedāvā bez maksas restaurētu klasiko filmu izlasi –
pilnmetrāžas filmas, dokumentārfilmas un ani-
mācijas filmas. Filmām ir subtitri vairākās valodās.
Kolekciju papildina filmu kritiķu vērtējums.

Iepazīsim latviešu rakstniekus! Memoriālo muzeju
apvienība izveidojusi „Personību stāstu” vietni
tīmekļvietnē memorialiemuzeji.lv

Sandiego latviešu ev. lut. draudze

Ascension Lutheran Church

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdīņš

2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123;

tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: jlegzdins@san.rr.com

20. novembrī plkst. 12.00

dievkalpojums ar dievgaldu

Sandiego latviešu ev. lut.

draudzes 70 gadu jubilejas un Latvijas Valsts

dibināšanas atceres svinības

Archibīskape Lauma Zuševica, diakone Guna Reina

Pēc dievkalpojuma svētku programma un pusdienas

sarīkojumu telpās; ieeja par ziedojumu

18. decembrī plkst. 12.00

Ziemsvētku dievkalpojums ar dievgaldu;

diakone Guna Reina

Pēc dievkalpojuma groziņu kafijas galds, ciemosies

Ziemsvētku vecītis

Dievkalpojumi notiks baznīcā, visiem jālieto sejas
maskas!

Dāmu komiteja: Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077

Kasiere Antra Priede Bergere

1335 Santa Barbara St., San Diego, CA 92107;

tālr.: 619-225-0817

Sūtot draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus
izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Vietne tīmeklī: www.sandiegodraudze.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegodraudze

Sandiego latviešu skola;

Skolas pārzine Sandra Gotlaufa-Orozco

e-pasts: gotlaufa@gmail.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegolatvian

Latvieši Amerikā

www.latviesiamerika.com

Rīgas latviešu biedrības
Valodas attīstības kopas vietne tīmeklī:
<http://LVAK.wordpress.com/>

**DIENVIDKALIFORNIJAS
LATVIEŠU BIEDRĪBA**

Latvian Association of Southern California

LATVIJAS REPUBLIKA

70 GADU

103 GADU

JUBILEJAS SVINĪBAS

**Svētdien, 2021. gada 21. novembrī
Losandželasas latviešu namā un baznīcā**

Plkst. 11:00 dievkalpojums baznīcā, viesosies
LELBPasaulē archibīskape Lauma Zušēvica
Pēc dievkalpojuma draudzes rīkotās pusdienas

Plkst. 2:00 DK LB 70. gadu jubileja un
Latvijas neatkarības 103. gadadienai veltīts sarīkojums,
 piedalīsies Losandželasas latviešu jauktais koris,
 tautasdeju kopa „Pērkonītis”, skolas audzēkņi

Svinību turpinājumā uzrunas, mūzicēs solisti

Pēc svinīgās daļas draudzīgs saiets

Dalības maksa \$25; jauniešiem \$12; Bērniem (līdz 12 g.v.) ieeja brīva

Ļaujas svētki Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzē

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudze 10. oktobrī svinēja Ļaujas svētkus. Ļaujas svētki ir pateicības svētki, kad pateicamies Dievam par Viņa dāvāto svētību zemei un par tās nestajiem augļiem.

Ir tradīcija, ka Ļaujas svētkos uz baznīcu nes augļus, dārzeņus, ziedus un maizes klaipiņus, ko novieto uz altāra un tam līdžas. Dārzeņus un ziedus sarūpēja draudzes dāmu komitejas priekšniece Liene Linde un diakone Guna Reina. Pegija Taube izcepa un ziedoja rudzu maizi.

Svētku dievkalpojumu kuplināja Losandželosas latviešu skolas skolēni, viņi deklamēja dzejoļus un dziedāja tautasdziesmas. Bērni atnesa savas izveidotās dārzeņu kompozīcijas. Tās tika novietotas baznīcas priekštelpā. Bērnu darbiņi iepriecināja un sajūsmināja dievkalpojuma apmeklētājus. Skolotāju rosināti un vecāku atbalstīti, bērni bija ļoti labi pastrādājuši.

Diakone Guna Reina pateicās skolas saimei par skais-tajiem priekšnesumiem un dāvināja grozu ar āboliem.

Pēc dievkalpojums ikviens varēja ziedot draudzes darbam un paņemt uz mājām dārzeņus vai puķu podiņu. Ziedojumi tiks izlietoti, lai palīdzētu slimniekiem.

Pāvils vēstulē korintiešiem atgādina: „Priecīgu devēju Dievs mīl.” (2. Kor. 9:7)

„Ļaujas svētkos runa nav tikai par Ļaušanu un ražas vākšanu, bet arī par došanu un dalīšanos, par sava tuvākā vajadzību pamanīšanu. Vēlos, lai arī mūsu draudzē Ļaujas svētkos to ievērojam. Lai gan priecīgi saņemam, gan arī dāsni dodam. Kad ejam uz mājām apciemot slimos un tos, kuŗi vairs nespēj atnākt uz baznīcu, tad ir „dubultā Ļauja” – tas, ko aiznesam, ir miesai, bet, ja vēl parunājamies, ir arī garīgā Ļauja.

Dievs mums sūtīja dzīvības maizi – Jēzu Kristu, tāpēc šī maize mums ir īpaši jādala, lai mēs un citi saņemtu mūžīgo dzīvību.

Draudze, rūpējoties par tiem, kuŗi nevar atnākt uz baznīcu, apliecina kopīgu mīlestību. Cilvēku sirdis, kuŗas apciemojam, tiek sasildītas, un viņiem pašiem arī gribas kaut ko darīt. Ļoti iepriecina atsaucība un pateicība par to, kas viņiem tiek dots, un viņi dod tālāk.

Lūdzu ikvienu nekurnēt, piedalīties, ja tiek aicināti, un pašiem meklēt kur un kā palīdzēt, jo visi var kaut ko dot. Novēlu, lai visiem ir atvērtas sirdis un lai visi dalītos ar prieku, mieru, mīlestību, ar kādu dāvanu vai palīdzības darbu. Dalīsimies ar mīlestību, ko Dievs mums dāvina un ar ko Viņš mūs apņēms un samīļo.”

Guna Reina

Losandželosas latviešu skolas koris dziedāja tautsdziesmu „Sijā, auzas, tautumeita!”

Kīnu ģimene dziedāja dziesmu
„Mīl katrs baltu maizes rīku”
(Imanta Ziedoņa vārdi, „Ilģu” mūzika)

Tautsdziesmas deklamēja Anna Arnolda,
Ieva Arnolda, Mikus Arnolds, Kārlis Kalvāns,
Mārtiņš Karami, Hugo Svikss, Tomass Zeltiņš-
Kalniņš, Eduards Zeltiņš-Kalniņš;

Kristofers Karami deklamēja Ilgas
Rismanes dzejoli „Rudens”

Skolas audzēkņu rudens kompozīcijas
Pļaujas svētku dievkalpojuma

Draudzes Lapa 2021. gada novembris

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes informācija

„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu...” (Jņ 3:16)

Draudzes dzīves kalendārs

7. novembrī	plkst. 11:00	Dievkalpojums baznīcā un ZOOM Meeting ID: 823 3755 5841 Passcode: 839156
21. novembrī	plkst. 11:00	Latvijas valsts dibināšanas atceres un Mirušo piemiņas dienas dievkalpojums Viesosies arhibīskape Lauma Zušēvica

Pateicamies par ziedojumiem un atgādinām nokārtot draudzes nodevu par 2021. gadu!
Lūdzam draudzes nodevu – \$250.00 nosūtīt draudzes kasierei Dacei Taubei

Draudzes amatpersonas

Diakone	Guna Reina	13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401 (714) 829-6449 e-pasts: GunaReins@gmail.com
Draudzes priekšniece	Tamāra Rūse	31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Kasiere	Dace Taube	3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034 (310) 709-4738
Sekretāre	Daina Ābele	2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu komitejas priekšniece	Liene Linde	29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244

Baznīcas adrese: 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

www.latvianchurchsocal.org Draudzes e-pasts: LatvianChurchSoCal@gmail.com

- Car Loans
- Mortgages
- Credit Cards
- Mobile Banking

Kalifornijas Lietuvišu Kreditsabiedrība aicina
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības
biedrus atvērt kontus!

Piedāvājam labas likmes Savings, CD, un IRA kontiem!

www.clcu.org

2806 Santa Monica Blvd. Santa Monica CA 90404
310.828.7095 | info@clcu.org

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
Dienvīdkalifornijas latviešu biedrība
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVĪDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
nosūtu Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20___ . gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20___ . gadu – \$50.00
Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20___ . gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos būt DK LB biedrs,
nosūtu biedru naudu par 20___ . gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO. CA
Un nosūtīt: DK LB 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039

Latviešu nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com
Dienvīdkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive; nams
sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura